

IX. B. 5 315.

Sbd

45.

~~IX. B. 5 315.~~

~~XXVIII. 9. ou~~

IX. B. 5 315. 9. October 1870.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

DISPUTATIO

DE

JURE ARRESTI,

QVAM

In hac Legum nutrice Salana,

EX

Fussu & decreto Nobil.mi Jctorum Ordinis,

SUB PRÆSIDIO

Viri Ampl.mi ac Consult.mi

DN. D. JOHANNIS SUEVII,

Antecessoris publici, Dicasterii Provincialis, Facul-
tatis Juridicæ ac Scabinatus Assessoris Primarii, & p. t.

Reſtoris Magnifici;

*Præceptoris ac Promotoris sui quavis animi promptitudine
devotè & æternùm colendi;*

publicitùs

in Auditorio Jctorum

PRO

Summo Utriusq; Juris gradu consequendo,

placidæ disquisitioni exponet

JACOBUS MONACHUS,

Buttelstadiò-Thuringus,

Ad diem 1. Maii horis consuetis pomeridianis.

Just. Lips. Lib. 1. disc. 15. man. ad Stoic.

*Satis triumphat veritas, si apud paucos bonosq; accepta:
nec indoles ejus est placere multis.*

FENÆ

TYPIS STEINMANNIANIS,

ANNO clō Id CXXX,

V I R O

*Generosæ Nobilitatis profapia splendidissimo,
Prudentiâ singulari & omni divinarum
largitionum copiâ locupletissimo;*

Dn. GEORGIO à Berthern / Domino
in Beichlingen/Wiehe & Frondorff &c. *Cæsareæ Majest.
& Sacri Imperii Janitori hæreditario; Sereniss.^{mo} Electoræ
Saxoniæ à Consiliis intimis & Provincialis Curix
Lipsienfis Præsidi eminentissimo &c.*

NEC NON

V I R O

*Magnifico, Amplissimo, Consultissimo, longoq;
ac diuturnò rerum usu experientissimo;*

Dn. JOHANNI TIMÆO Jcto
longè celeberrimo, & Ser.^{mo} Elect. ri Sax.^e
à Consiliis intimis &c.

*Hanc inauguralem meam
Disputationem*

In

*Devoti animi indicium,
Beneficentiæ incitamentum,
Studiorum patrocinium,*

officiossimè

offerò

JACOBUS Münch A.

In Nomine Domini nostri

JESU CHRISTI.

PROPOSITIO I.

Arestum licet vocem barbaram
 (1) esse dicant, tamen eam jam
 usus quotidianus Latinitate do-
 navit; descendens ab *arrestando*,
 quod compositum est ex *restare*,
 sistere seu stare significans. (2) Est autem *ar-*
restare, de notissima fori consuetudine, quan-
 do res vel persona ad mandatum Judicis sisti-
 tur. (3) Ac quamvis id aliis pluribus indigi-
 tetur nominibus, veluti sunt: *manuum inje-*
ctio, impedimentum, interdictum, Jus sistendi,
sequestratio, detentio, saximentum; magis tamen
 arridet *arrest*i vocabulum tanquam frequen-
 tius, (4) & quò res specialiori insignitur no-
 mine: (5) quod & retinetur in vernacula, vulgò
Arrest. (6)

(1) Spiegel. in Lex. verb. *arrestar.* Gail. tract. de Arrest. Imper.
 c. 1. nu. 1. Tractat. Jcti cujusdam Anonymi de arrest. presertim Saxon.
 c. 1. pag. 5. vers. quandoq; arresti vocabulum.

(2) Terent. in Andr. act. 2. scen. 5.
 Hic nunc me credit aliquam sibi fallaciam
 Portare, & ea me hic restitisse gratià.

Et in Eunuch. act. 2. scen. 3.

Ut illum dii deæque senium perdant, qui me hodiè re-
 moratus est;

Meque adeò, qui restiterim.

A 2

Sic

Sic *Cic. pro Ligar.* Tertium est tempus, quò post adventum Vari in Africa restitit.

(3) Nam postquam arrestum factum est, sistendum est; *Pyrrh. ad consuet. Aurelian. tit. de execut. ex locat. c. 7. v. habet casum,* quem refert *Peckius in suo tractat. de jure sistendi c. n. 4.* Galli quidem aliò & communiore significato arresta sententias summorum tribunalium, quæ vulgò *Parlamenta* dicuntur, appellant. Unde quoque *Peck. d. c. n. 1.* existimat, vocabulum arrestum esse Græcum, τὸ ἀρρεστον, quod incorruptum significat; vel quod sententiæ supremarum illarum curiarum justissimæ sint, aut esse debeant, vel quod ab iis appellari non possit; cum Curia ista vice Principis judicent, à quo appellare fas non est; *text. in l. 1. §. 1. & quidem ff. à quib. appell. non lic.* *Budæus* verò ad l. *fin. ff. de Senat.* vult esse Græcum τὸ ἀρεστον; quod sententia judicantium placitum sit seu decretum; & proinde *arrestum*, scribendum esse arguit. Verùm, si verbum *arrestes* Gallis etiam *sistere & stare* significat, quod ait *Besold. in Thesaur. pract. verb. Arrest. §. & arrestum descendit pagin. 52.* nihil obstat, quò minus & huic significatui nostra competat nominis derivatio; cum ejusmodi sententiæ standum sit, nec victus ulterius provocandò progredi queat; *per modò dicta.* Quæ utut sint, liquet tamen duplicem nominis nostri arresti occurrere significationem: *unam* in foro & judiciis Germaniæ ubique usitatam, pro impedimento quodam rerum vel personarum; *Gallorum alteram*, pro sententia, decreto seu decisione judiciali: quam & ipsis relinquimus, tanquam nihil ad institutum nostrum pertinentem; *Tract. 7. C. Anonym. de arrest. d. pag. 5. vers. & ita arrestum.* Et manifestum est ex derivatione in utraque significatione vocabulum arrestum, *per duplex rr.* scribi debere.

(4) *Gail. de A. J. d. c. 1. n. 1.* Quod quoque usurpat *D. MAXIMILIANUS II. in Constit. de anno 1570. in Comitibus Spirensibus edita. §. Wann auch die Arresta &c.* sed Imperator ibi loquitur de arrestis, quæ à Statibus Imperii tantum invicem committuntur, & *Pignorationes, Pfandung* dicuntur; *Ordinat. Camer. part. 2. tit. 22. das von Pfandung und Gefangnen wegen &c.* Cum quibus arrestum nostrum, de quo impresentiarum agimus, & inter

ter quaslibet personas, etiam privatas obtinet, nihil commu-
ne habet; Vide Gail. tractat. de Pignorat. observ. 1. n. 6.

(5) Interdictum namque, impedimentum, Jus sistendi &
detentio, generaliora sunt, quam ut pro arresto proprie sic dicto
promiscue, quod vulgo fieri animadvertimus, usurpari pos-
sint; quippe quod hujus quodlibet suo modo & respectu gene-
ris loco stare possit: Genus autem cum sua specie non recipro-
catur seu convertitur. Nec manuum injectio vocari potest; Cum
manum injicere proprie verbo antiqui juris fiat, quoties nul-
la expectata Judicis autoritate rem nobis debitam, aut etiam
nostram vindicamus; per l. 9. Titius ff. de serv. exportand. l. 10. sed si
hac lege. §. 1. prostituta. ff. de in jus voc. Spiegel. in Lex. verb. injicere
manum. At omnis arrestatio fieri debet autoritate & licentia
Judicis; Vid. J. Propos. 9. Proposit. 10. Proposit. ult. Nec per eam res
vindictur, sed impeditur solummodo. Et id quidem multo
minus, si manuum injectio accipitur pro χειρὸς ἴσχυρῶν, quam
Græci vocant, seu manuali apprehensione; qualis permitteba-
tur in LL. XII. Tab. adversarii in jus vocandi & rapiendi cau-
sa, ut in illo loco: SI CALVITUR, PEDEMVE' SRUIT, MA-
NUM ENDO JACITO; §. 30. de jur. privat. in comment. Pacii ad
LL. XII. Tab. & in arrestatione revera non contingit; Bertach.
in Repert. verb. arrestum. Tract. JC. Anonym. de arrest. d. cap. 1. pag. 5.
verf. Latine manuum injectio. Sequestratio arrestationi in quibusdam
affinis duntaxat est; vid. Tract. JC. Anonym. de arrest. cap. 2. pag. 7.
§. Certum est; non vero ipsa arrestatio; vid. J. Proposit. seq. 2. n. 10.
Saximentum habet Ferrar. rubr. form. sequestri seu saxamenti; sed
ibi idem quod sequestrum est; nec vocabulum istud hodie
usu amplius frequentari audimus.

(6) Cui æquipollent: Nummer, à cura & solitudine, quam
arrestum injicit debitori ad cogitandum de viis relaxandi ar-
restum; Cöler. de P. E. part. 1. c. 2. n. 73. Zuschlag / Verstrickung;
quod arrestatione res seu personæ, quasi obserentur & la-
queis includantur. Unde verba: Verarrestiren / verfürmmern /
aufschlagen / verstricken. Quibus respondent; Hemmen / anhal-
ten / verbieten / in verboth / gehorsam / verhafte legen.

A 3

PRO-

PROPOSITIO II.

Arrestum *describimus*, quod sit jus sistendi (7) rem vel personam debitoris (8) ad satisfaciendum creditori. (9) Quod nos, *Gaillii secuti*, (10) in necessarium seu iudiciale & voluntarium seu conventionale distinguimus. Et *conventionale* quid sit, habetur infra *Proposit. 16.* *Necessarium* autem hinc esse describimus, quod iudicis decretò interveniente decernitur. Hoc *subdividimus*, quod *aliud* sit ex Jure communi consuetudinario; *aliud* ex jure provinciali consuetudinario; & *aliud* ex jure singulari seu privilegio.

(7) Arrestum dum Jus esse dicimus, perinde est, ac si diceremus esse potestatem seu facultatem jure tributam; *arg. pr. Inst. de act. junct. l. i. ff. de eo quod dicit. loco dar. oport. Wesenb. in Parat. ff. de O. & A. n. 15.* Cui rectè sistendi verbum additur; siquidem factò arrestò res vel persona debitoris sistitur; *vid. 3. in exegef. propof. preced. 1. n. 3.* Quod tamen ita accipiendum erit, ut & arresto Saxonico competere possit; cum eò id agatur, ut bona arrestata arrestanti nexu cujusdam tacitæ hypothecæ præ reliquis creditoribus quasi sistantur; *vid. J. Propofit. 13.*

(8) Quæ sunt objectum circa quod versatur, seu occupatur arrestum; *vid. infra à Propofit. 5.*

(9) Quod tanquam finis ab arrestante intenditur. Nam ubi creditor se de suo periclitari videt debito, tunc adire properat iudicem, ab eoque petere, ut sistantur res vel persona debitoris, donec sibi ab eò satisfactum sit; *vid. infra propofit. 12.*

(10) De A. J. c. 1. n. 7. quem sequitur *Tractat. J. C. Anonym. de arrest. c. 3. pag. 23. vers. porro quod supra dictum est.* Ad exemplum, putamus, *sequestrationis*, cum qua arrestum affinitatem & convenientiam quandam habere certum est; sed tamen non tantam,

tantam, quod vult *Coler. de P. E. part. 1. c. 2. n. 184.* ut arrestum & sequestrum unum idemque esse & solis differre vocabulis censendum sit; cum manifestum sit, ea disparata esse, & neo generis nec speciei ratione convenire; *Vid. post Gadd. in rubr. extr. de sequestrat. possess. & fruct. n. 19. Tract. JC. Anonym. de arrest. c. 2. pag. 9. §. differunt tamen.*

DE ARRESTO NECESSARIO EX JURE COMMUNI CONSUETUDINARIO.

PROPOSITIO III.

Arrestum ex Jure communi consuetudinario est, quod usus (11) in terris Imperii probavit. (12)

(11) De Jure enim communi scripto arrestum incognitum est; *Berlich. part. 1. conclus. 74 n. 3.* & omnino prohibitum, tanquam species quædam executionis; *Gail. de A. J. c. 1. n. 10. & n. 21. Coler. de P. E. part. 1. c. 2. n. 55. Tract. JC. Anonym. de arrest. c. 1. pag. 6.* à qua processus inchoandus non est; *text. in l. un. C. de prohib. sequestr. pecun. vers. oportet enim l. 1. & ibi Dd. l. fin. 9. eos, quos C. de execut. rei judic. l. 58. si cum nulla ff. de R. J. Wesenb. cons. 1. n. 45. Gail. observ. 148. n. 1. sed à citatione; §. fin. 3. omnium. Inst. de pæn. temer. litigant. tor. tit. ff. de injus voc. qui reliquis omnibus præponitur; ductò argumentò ab ordin. rubric. de quo Everhard. in loc. argument. Legal. Gail. d. n. 10.* Ejus enim prævia præmissio in omnibus judiciis necessario requiritur; *text. in l. 47. de unoquoq. ff. de re jud. & ibi Gothofr. in not. junct. à l. 39. non ita Divus Marcus ff. de adopte. Notstitis in process. jur. part. 1. sect. 1. n. 1.* Quod adeò verum est, ut nec Deus ipse sine ea in Adamum aliquid statuere voluerit; *Gen. 3. v. 10. ibi: Adam ubi es? Sic quoque Luc. 16. vers. 2. dispensator ante omnia vocatur; Tract. JC. Anonym. de arrest. c. 3. ab initio.* Ubi tamen notandum est, quod, quando arresta de Jure communi scripto prohibita esse dicimus, illud intelligendum tantum sit de arrestis necessariis, sed judicialibus non verò voluntariis seu conventionalibus; *Gail. de A. J. d. cap. 1. num. 7.* quæ non prohibita esse certum est ob hanc vel maximè

ximè rationem; quia Prætor pacta seruari iubet; *text. in l. 7. Furiigentium. §. 7. ait. Prætor. ff. de pact.* Quod non de rebus solum intellectum volumus, sed etiam de personis; cum & ad carceres in causa civili se quis efficaciter obligare possit; *Peck. de J. S. c. 5. n. 5. nu 10. Gail. 2. obs. 45. Tract. J. C. Anonym. d. c. 3. pag. 23. vers. porro quod supra dictum est.*

(12) *Berlich. part. 2. d. conclus. 74. n. 4.* Ex quo etiam facile intelligi licet, quod arresta, ita consuetudine potissimum, contra communis Juris regulas introducta, strictè sint interpretanda, locumque habeant in iis duntaxat casibus, in quibus consuetudine fieri permittuntur; *per text. in l. 14. quod verò. ff. de LL.* Quicquid enim est contra Jus commune, illud stricti juris est; teste *Br. ad l. Cæsar. vers. secundo quæro ff. de public. & vectigal.* simulque odiosum; *Panorm. in c. quia intentionis extr. de privileg. & ad c. olim. extr. de V. S.* (quale vel ob id etiam arrestum est, quod eò quis fruitione libertatis suæ privatur; *Peck. de J. S. c. 2. n. 4. Notschis Process. J. art. 45. n. 3.*) adeoque restringendum; *arg. l. 19. cum quidem filiam. ff. de liber. & posthum. Peck. de J. S. c. 2. n. fin. 7.*

PROPOSITIO IV.

Arrestare potest creditor (13) de debito suo periclitans; (14) sive ipsi debeatur in diem sive sub conditione: (15) idque vel per se vel per Procuratorem. (16) Tutor quoque ipsius & Curator. (17)

(13) Quod extra dubium est, cum ipsius causâ & ratione usus arresti potissimum introductus sit; *Peck. de J. S. c. 3. pr.* Creditor autem hic non tantum is accipitur, qui pecuniam creditur, sed omnis, cui ex qualibet causâ debetur; *text. in l. 10. creditores cum seq. l. n. creditorum. & l. seq. 12. ut si cui. pr. ff. de V. S. etiam delicti; d. l. 12. princ. vers. sed & si. sive debitum in obligatione dandi, sive faciendi consistat; text. in l. 1. ff. de R. C. l. 42. n. cui §. 1. creditores. ff. de O. & A. Coler. de P. E. part. 2. c. 2. n. 2. & seq. 3.* Ac, quia quilibet creditor arrestare potest, poterit & I. Cessionarius; hoc

hoc est, is qui Jus crediti à primo creditore sibi cēssum habet; cum hic translatis in se actionibus Juris interpretatione primum creditorem repræsentet; per text. in l. 2. si nominis. C. de donat. prout & in l. fin. 23. ab Anastasio. C. mandat. expressè creditor dicitur; in pr. vers. sed cum hi; ibi: transferant in alium creditorem. Peck. de J. S. d. cap. 3. nu. 4. II. *Consortis litis*; qui pro consorte agere & excipere potest; text. in l. fin. 2. commune negotium. C. de consort. ejusd. lit. III. *Socius*; Nam socii quidquid agunt, in commune videntur agere; text. in l. 44. justissime. S. 1. proponitur actio. ff. de edilit. edict. ac proinde inter se tacitum aliquod mandatum habere dicuntur ad ea, quæ societati sunt utilia; Bl. ad l. nemo. ff. pro soc. Cujusmodi & arrestum esse per se liquido patet; Peck. d. cap. 3. num. 7. IV. *Persona conjuncta*; quoniam hæc pro conjuncto sine mandato agere potest; text. in l. 35. sed & he. pr. ff. de procurat. dummodò caveat, eum pro quo id facit ratum habiturum; d. l. 35. S. 3. defendere pr. Tract. JC. Anonym. de arr. c. 4. p. 27. vers. de conjuncta persona. Ei tamen sine creditoris mandato solvi non potest; argum. l. 3. non solum. ff. solut. matrimon. ubi Gothofr. in not. lit. (nobis) A. ad verb. utriusq; voluntas. Peck. dict. cap. 3. num. 8. V. *Heres creditoris*; quia is cum defuncto una censetur persona; text. in l. 59. heredem. ff. de R. J. & id etiam si intra tempus conficiendi inventarii existat; cum eò non prohibeatur alios; Br. in l. fin. S. donec. C. de Jur. deliber. & ibi Gothofr. in not. lit. (nobis) C. adeoque etiam debitores convenire hereditarios; Peck. d. cap. 3. num. 9. vers. sed quia heres. Nec, si ex instrumento agendum esset, ei objici potest exceptio: Tu non es nominatus in instrumento: Cum nominato creditore censeatur quoque nominatus esse & ejus heres; Bl. ad l. 7. C. quorum legat. Bart. ad l. postulantem. ff. ad SC. Trebell. Nisi arrestandi licentia per particulam taxativam ad solum creditorem restricta fuerit; utpotè quæ affirmativè posita affirmat illud, quod ponit, & excludit seu negat omne aliud: adeò, ut excludat omnes alias personas & omnes alios casus præter expressos; Everhard. in Loc. argument. legal. à natura diction. taxativ. num. 2. per allegatos text. & Dd. Hospitans verò seu caupo Jus retentionis tantum habere videtur, quod in tali casu tacita hypotheca inducta esse censetur; facit l. 4. item quia pr. ff. de pact.

B

l. 4.

l. 4. eo jure. pr. ff. in quibus caus. pign. vel hypothec. tacit. contrahit.
l. 5. certi juris. C. locat. Post Br. in d. l. certi juris n. 5. & Negusane. in
tract. de pignor. & hypothec. part. 1. membr. 4. n. 138. & 141. Coler. de
P. E. part. 1. c. 2. n. 249. & seq. 250. Besold. in Thesaur. pract. verb. Ar
rest. pag. 3. col. 1.

(14) Periculum namque crediti in debitore ob fugam vel dilapidationis suspicionem arresti introducendi ratio seu causa fuit; Cui hodie succenturiata est, arrestantis utilitas; de qua infra Proposit. 9. n. 48.

(15) arg. l. 41. in omnibus bonae fidei. ff. de judic. junctā. l. 14. que-
sivum est. pr. ff. de pignor. & hypothec. Et l. 27. omne es. ff. pro soc.
junctā. l. 16. cum socii. ff. commun. dividund. Cū is, quoad hunc
effectum, qui hic per arrestationem intenditur, ut sibi caveatur de solvendo adveniente die vel existente conditione; Coler. de P. E. part. 2. c. 3. n. III. verus sit creditor; per text. in l. 10. creditores. ff. de V. S. ibi: sive pure, sive in diem, sive sub conditione; idque non aliter, quā cum periculum est de fuga; Peck. de J. S. c. 4. n. 7. Nec ad rem pertinet, quod actio creditori ante conditionem existentem nondum competat; text. in l. 54. conditionales. l. 213. cedere diem. ibiq. Alciat. ff. de V. S. veluti qui exceptione plus tempore petitionis removeri possit; arg. l. 7. Fulcinus §. 14. si in diem; ibi: quid enim interest, debitor quis non sit, an nondum convenire possit. ff. ex quibus caus. in poss. eat. Cū de excommunicatus arrestare possit; Peck. de J. S. c. 3. n. 1. qui agere nequit; nec per se; text. in c. 7. intelleximus & ibi Joan. Baptist. Vivian. in ration. Jur. Pontific. extr. de Judic. nec per procuratorem; per text. in c. fin. 15. Consulti sumus. extr. de procurat. c. 5. cum inter Priorum, & ibi Felin. extr. de except. Wesenb. in Parat. ff. de Procurat. n. 4. Quid? quod etiam conditionalis creditor in possessionem mitti potest; text. in l. 6. in possessionem. pr. ff. quibus ex caus. in possess. eat. & ibi Gothofr. in in not. lit. (nobis) O. Vid. Tract. J. C. Anonym. de arrest. c. 4. p. 25. S. dictum est. Heig. part. 2. qq. Jur. tam Civil. quā Saxon. q. 7. n. 93. Möller. 2. semestr. 23. n. 2. & seq. 3.

(16) Tract. J. C. Anonym. de arrest. c. 4. pag. 25. vers. potest autem & imprimis facit l. 11. refectionis. §. 1. si prope. ff. commun. pr. ed. ubi dicitur, quod illud, quod per me facere possum, possum etiam facere per ministros meos: cujusmodi sunt procuratores;

res; text. in l. 1. ff. de procur. & ibi Wesenb. in Parat. n. 2. Licet is ad ad hoc non speciale, sed generale tantum exigendi à debitore debiti liquidi solutionem habeat mandatum; propterea quod qui vult consequens, etiam velle videatur necessarium antecedens; arg. l. 2. cui jurisdictioni. ff. de jurisd. l. 56. ad rem mobilem. junctâ. l. 65. ad legatum. ff. de Procurat. Et iustus generalis continere videatur omnia, quæ certâ lege vel ratione non inveniuntur prohibita: quandoquidem tantum operatur mandatum generale, quoad genus, quantum speciale, quoad speciem; per l. 1. §. 1. iustum autem ff. quod iusu. Peck. de f. s. c. 3. n. 3. vers. contra tamen. Quò referri potest lator seu exhibitor literarum obligatoriarum, quibus cautum est, ut earum possessor sive exhibitor solutionem consequatur. Nec requiri videtur, ut probet istas sibi à creditore esse traditas; cum eò ipsò, quod habet, præsumatur à creditore habere; per ea quæ habet Boër. decis. 154. & Peck. d. c. 3. n. 5. Q. An fidejussor arrestare possit eum, pro quo se obligavit? Omnino: necis tantum, qui solvit, sed is etiâ, qui ipse saltem timet arrestationem per ea quæ tradit Jas. in l. si quæ mulier. n. 27. C. de 33. Eccles. Br. in l. fidejussor. §. 2. num. 26. ff. famil. hercisf.

(17) Quia hi dominorum loco habentur; text. in l. 56. in rerum. §. 4. qui tutelam. ff. de furt. l. 27. tutor qui tutelam. ff. de administr. & pericul. tutor. l. 7. qui fundum. §. 3. si tutor. ff. pro emtor. Corbr. de P. E. part. 2. c. 2. n. 39.

PROPOSITIO V.

Et arrestantur res vel personæ debitorum. Ac quis quidem (18) debitor; (19) sive laicus sit, sive clericus: (20) Imò is quoque, in cuius bonorum possessionem creditor jam missus est. (21) Nec dubitamus mulierem etiam fisci posse. (22)

(18) Sive conditionalis sit sive in diem; secundum ea, quæ Proposit. antecedent. 4. n. 15. dicta sunt. Nec refert, etiamsi confiter, debitorem solvendo non esse; cum tunc ad hoc damnari possit, ut, si aliud non habet, & cedere bonis non velit, nonvè

B a

possit,

possit, deductis alimentis creditori satisfaciatur; *arg. l. 43. Senatus enim, §. fin. 3. qui ab hostibus ff. de legat. 1. l. 20. qui testamento. §. 1. potestatis. ff. qui testament. fac. poss. aut creditori liberaliter, moreque aliorum interserviat; juxta ea que notat Bl. ad l. ob as alienum. in vers. extra C. de O. & A. Gl. & alii ad l. 2. §. tutores ff. de suspect. tut. & ad l. nemo. C. de exact. tribut. Peck. de J. S. c. 4. n. 3.* Quod licet de Jure Civili ambiguum sit, propter d. l. 12. ob as alienum; tamen de Jure Saxon. nihil quicquam habet dubii; *text. in art. 39. L. 3. Landrecht. ubi dicitur: Wer do Schuld fordern vor Gericht, auff einen Mann, der nicht gelten mag, noch Bürgen sehen / der Richter soll ihm den Mann antworten für das Geld / den soll er halten gleich seinem Eingefinde mit Speise vnd mit Arbeit. & text. concordans Weichbild in art. 27. vers. Wird aber ein Mann vmb Schuld beklaget etc. junctâ utrobique, Gl. Tract. J.C. Anonym. de arrest. c. 5. Regul. 1. ampliatur. 2. pag. 29.* At arrestari nequit debitor, qui tempore contractus non fuit solvendo; *per text. in l. 19. qui cum alio ff. de R. J. adeoque creditor de paupertate conqueri nequit, qui pauperem, ut divitem accepit; Habet enim, quod si imputet; per text. in l. 10. si ab arbitro. §. 1. qui ex causa & ibi Br. ff. qui satid. cog. l. 13. qui bona fide. §. 6. de illo queritur. ff. de damn. infect. Bl. ad l. si is à quo §. si semel. ff. ut in possess. legat. Nisi creditor tum conditionem creditoris probabiliter ignoraverit, aut probari possit, quod debitor creditorem dolo ad contrahendum, tanquam cum divite, induxisset; Peck. de J. S. c. 5. n. fin. 18. Tractat. J.C. Anonym. cap. 5. fallent. 9. Regul. 1. pag. 48.*

(19) Sive ipse principaliter cum creditore contraxit, seu ipsius creditor fidem secundario, & propter factum alienum secutus sit, veluti sunt: I. *Fidejussor*; quia is debitor principalis seu locum obinet; *text. in l. 4. potest accipi. §. 1. fidejussor. ff. de fidejussor. l. 29. adversus sententiam; ibi: nam τῆ δουλεύει, id est, potestate à reo petit. ff. de recept. qui arbitr. recep. l. 91. si servum §. 4. nunc videamus. vers. accessiones an perpetuent. ff. de V. O. Ejusque fidem creditor potissimum sequi videtur; per text. in pr. Inst. de fidejuss. Tract. J.C. Anonym. & arrest. d. c. 5. Regul. 1. ampliatur. 8. Quod quoque verum est de eo, qui ut principalis alterius subscripsit obligationi; ad quod inducitur text. in l. 26. fidejussor. §. 1. Pater Seio. ff. de pignor. & hypoth. Zaf. ad l. si ita §. Chrysofonus ff. de V. O.*

V.O. Peck. de J. S. c. 4. n. 8. II. Heres; quia heres & defunctus utiq; in Jure censentur una & eadem esse persona; Nov. 48. in presat. & ei heres in commodo & incommodo succedit; text. in l. u. vitia possessionū. C. de acquirend. & retinend. possess. Hincq; ideo ad quod compelli potest defunctus, compellitur etiam heres; text. in l. 44. postulante Stricho. in pr. paulo post med. ibi: Caterum existimo & c. ff. ad SC. Trebell. Jas. ad l. divorzio. S. interdum. nu. 6. ff. solut. matrim. Nec ex persona heredis qualitas, sed natura debiti alteratur; text. in l. 2. stipulationum quodam. S. 2. ex his igitur. pr. ff. de V.O. Peck. d. c. 4. n. 9. Tract. JC. Anonym. de arrest. d. c. 5. Reg. 1. ampli. 9. III. Cives pro debito civitatis suæ; quando ea se & suos, suaq; & suorum bona sicut fieri solet, solenniter & cum eorum consensu obligavit; Peck. de J. S. d. c. 4. n. 13. Arrestatus tamen ita civis & exactus indemnus servari debet per Magistratum seu Senatum loci; quam ad rem vid. Berlich. part. 1. conclus. 76. num. 22. Et eadem quoque ratio esse videtur, si Senatus se quispiam obligavit, & ex eo Senatores quidam mortui, aliique in eorum subvecti fuerint locum; facit text. in l. 76. proponebatur. ff. de judic. Nisi defuncti Senatores non officii ratione, sed proprio nominatim se obligarint nomine; & tū successores arrestatione constringi nequeunt; arg. c. 5. gratiosè de rescript. in 6. Tractat. JC. Anonym. de arrest. d. c. 5. Reg. 1. ampli. 10. Q. An Institores, quos nunc Factores vocant, arrestari possunt? Negatur; quod is arresto impedire possit, qui suò contraxit nomine, arg. l. 11. quæcungq; ff. de O. & A. non alienò, ut institor, qui nudum Ministeriū, ad alterius, præponentis & domini, quæstum, seu commodum exercet; per text. in l. fin. 20. Lucius Titius ff. de Inst. act. Et suffragium fert D. AUGUSTUS part. 1. Novell. suarum constit. 30. in fin. pr. ibi: Wenn sie gleich den obligierten Personen dienen / sollen mit keinem Arrest belegt werden. Berlich. d. part. 1. conclus. 75. n. 38. Nisi creditor in contrahendo institoris, potius secutus sit fidem, quam domini; aut si dominus ei pecuniam, quâ satisfaciat, jam antea tradiderit; facit l. 1. C. de O. & A. Castr. ad l. Plautius ff. de procur.

(20) Nam in his, quæ spectant ad processum, etiam in foro Ecclesiastico servatur consuetudo Laicorum; per text. in c. pen. 3. cum venissent. extr. de eo qui mitt. in possess. caus. rei servand. Quæ tamen arrestatio in foro Ecclesiastico fieri debet, eò quod laicus clericum

clericum non iudicat; *text. in Auth. statumus. C. de Episc. & Cler. c. 1. & 2. nullum iudicium extr. de for. competent. Peck. de J. S. t. 4. n. 11. Tractat. J. C. Anonym. de Arrest. d. c. 5. Reg. 1. ampli. 4.*

(21) *Post Bl. ad l. ignorare. C. de restit. milit. & l. 1. S. fin. ff. si quis jus dicent. & c. & Br. ad l. consentaneum. column. fin. vers. quero. C. quomod. & quand. jud. sent. profer. deb. & c. Peck. de J. S. d. c. 4. n. 15. Electio namque unius remedii executivi non præcludit viam aliis, quando per primum non est satisfactum creditor; per text. in l. 24. persecutione pignoris. C. de pign. & hypothec. Coler. de P. E. part. 1. c. 8. n. 38. Tract. J. C. Anonym. de arrest. d. c. 5. Reg. 1. ampli. 3.*

(22) *Cum Peckio de J. S. c. 5. n. 10 ubi usum laudat: Quem approbat D. Augustus part. 2. Novell. suarum Constit. 21. §. De dani auch wol; ibi: und gleichwol hierüber sich (eine Weibesperson) wissentlich zu persönlichem Arrest oder Gehorsam verschrieben / oder beständig zugesaget / so were sie es auch zu halten. schuldig / wann es wegen ihrer eigenen selbstschulde geschehen. Tract. J. C. Anonym. de arrest. d. c. 5. Reg. 1. ampli. 5. Q. An frater fratrem arrestare possit? Negat post Ant. Tessauro. decis. Pedemont. 119 n. 1. & seq. per tot. Berlich. d. part. 1. conclus. 75. n. 23.*

PROPOSITIO VI.

Arrestò tamen constringi nequeunt Principum Legati; (23) milites; (24) ii, qui saluum conductum habent; (25) aut literas moratorias. (26) Nec is, qui pro qualitate debiti immobilia possidet; (27) aut bonis celsit. (28) Et notabiliter cadaver debitoris. (29)

(23) *Qui Jus revocandi domum habent; text. in l. 2. consensisse. §. 3. Legati. pr. l. §. si quis in legatione. ff. de jud. & in legatione impediri non debent; per text. in l. 26. de eo autem d. r. ff. de jud. Ex delictis tamen, sive ipsi admiserunt, sive servi eorum, coguntur iudicium pati; text. in l. 24. non aliis. §. 1. Legati. ff. d. l. de jud. Sicuti & si in loco legationis contraxerunt, non iniquè cogentur ejus nomine iudicium accipere; text. in l. 25. si legationis tempore d. r. ff. de jud. aut si legati ipsi age. e & alios convenire velint, tùm compelluntur se adversus omnes defendere; text. in d. l. 2.*

§. Item

§. Item si extra. vers. sed & si agant. ff. d. t. de jud. & licitè reconveniri possunt vi reconventionis; per text. in l. 14. cum Papinianus C. de sent. & inter loc. omn. jud. Giseber. de recony. c. 2. n. 9. c. 10. vid. Peck. de J. S. c. 5. n. 7. Tr. J. C. Anon. de arr. c. 5. Reg. 1. fallent. 5. Quale & jus revocandi domum ii habent omnes, qui ex necessaria & probabili causa peregrinatur; veluti sunt, qui causâ testimonii dicendi aut judicandi; d. l. 2. §. 3. pr. ff. d. t. de jud. aut justificandæ appellationis evocantur; d. §. 3. vers. ei quoq; Berlich. part. 1. concl. 75. n. 27. & seq. 28.

(24) Gl. in l. nepos Proculo & ibi Dd. ff. de V. S. in expeditionibus occupati. Quod ad eos quoq; extenditur, qui commeatum advehunt, vulgò *Marcfechter*; arg. l. 5. semper. §. 3. negociatores. ff. de jur. immunit. l. 3. nullam vim C. de navicular. 11. r. Peck. d. c. 5. n. 5. Tractat. J. C. Anonym. de arrest. c. 5. Regul. 1. fallent. 6.

(25) Datus enim salvus conductus non solum ad veniendum, sed etiã ad recedendum extenditur; Br. in l. 1. C. de navic. 11. S. Richard. in Auth. Habit. n. 10. C. ne fil. pro patr. & in l. un. n. 2. C. de nund. Et fides per saluum conductum data omninò servanda est, remota omni amphiboliã, *auff guten reuschten Glauben*; per l. 1. pr. ff. de constit. pecun. etiam si hosti fuerit data; text. in c. 13. noli existimare. 23. q. 1. l. 5. conventionum. vers. publica conventio. ff. de pact. Bl. in l. 1. §. non fuit. ff. de dol. mal. Data enim fide amplius hostis non est; Menoch. l. 3. de arbitr. Jud. quæst. cas. 336. n. 26. Tractat. J. C. Anonym. de arrest. c. 5. Regul. 1. fallent. 8.

(26) Peckius de J. S. c. 7. n. 8. dummodò fidejussio idonea super debiti solutione præbeatur; per text. in l. 4. universa rescripta. C. de precib. Imper. offer. Besold. in Thesaur. pract. verb. Quinquennell. p. 633. col. 2. vers. & licet debitor. Secus si absque cautione literæ hujusmodi dentur, ut fieri nonnunquam solet; nam tunc verisimile est, arrestum saltem Saxonicum locum habere posse; Tract. J. C. Anonym. de arr. d. c. 5. Reg. 1. fallent. fin. 12. p. 50. vers. veruntamen. Principem enim debitori egeno petèri inducias solutionis tribuere posse; text. est in d. l. universa. Cuj. 2. obs. 10. ad quinquennale *Iti rō* *ω λείσ ov* spacium; text. in l. fin. 8. cum solito more. à pr. C. qui bon. ced. poss. ultra quod concedi non posse tenet Castrens. in l. quoties. in fin. d. t. C. de precib. Imp. offer. Quæ verò quando ab Imperatore vel Principe concedi debent, sancitum est à CAROLO V. in *Comitiis Augustan. ann. 1548. in der Reformation guter Policcy. tit. von verordneten*

verborbenen Kauffleuten. s. vnd nach dem sie zu zeiten ic. Et à RUDOLPHO II. in Comitibus Francofurtensibus de anno 1577. tit. 23. von verborbenen Kauffleuten. S. fin. Wann auch solche verborbene Kauffleut.

(27) arg. l. antepenul. scindum est. pr. ff. qui satis. cog. Coler. de P. E. part. 1. c. 2. n. 110. Tract. J. C. Anonym. de arrest. d. c. 5. Reg. 1. fallent. 10.

(28) arg. l. 1. c. l. fin. 8. cum solito more. à pr. C. qui bon. ced. poss. Nov. 135. c. 1. de his edocti. pr. Wes. in Parat. ff. de bon. poss. n. 6. Quod tamen de Jure Sax. aliter se habet. secundum ea que supr. à diximus Propos. 5. n. 18. Wesenb. loc. d. n. 3. Coler. de P. E. part. 1. c. 7. n. 18. & post hos Tract. at. J. C. Anonym. de arrest. d. c. 5. Regul. 1. fallent. 11.

(29) Ut ejus impediatur exequia. Quod hodiè jura sub pœna infamie, confiscationis tertie partis bonorum amissionis debiti & restitutionis tantundem fieri prohibent; Nov. 60. c. 1. & inde desumt à Auth. Item qui C. de sepulch. violat. Peck. de J. S. c. 5. n. 17. Tract. J. C. Anonym. de arrest. d. c. 5. Regul. 1. pag. 40. vers. Limitatur notabiliter. Nunc Q. An Comites, Nobiles, Doctores, & alie egregie personæ arrestare possint? Negant id plerique: sed ut ferme omnes hoc de facto non servari conqueruntur; Ita disputandi causa jam à parte creditoris stabimus: hac subnixi ratione, quod generaliter cogente vel necessitate, vel suadente utilitate; vid. infr. à Proposit. 9. n. 48. arrestare licitum sit. An Studiosi? Intrepidè affirmamus; nec impedit Auth. Habita. C. nefil. pro patr. Cùm ea tantum hoc phibeat, ne ob alterius cujuscunq; provincie debitū ipsis damnū aliquod inferatur, non q; ob debitum proprium sibi arrestariq; nō possint. Virg. Pingit 2. q. Sax. 58. n. 23. ubi post Coler. P. E. part. 1. c. 2. n. 127. testatur de quotidiana experientia.

PROPOSITIO VII.

Ex rebus verò arrestatur hīc mobilis tantum; (30) sive ea tota sit debitoris, (31) sive cū alio communis, (32) Propria etiam; (33) & de stricta juris ratione res quoq; minima. (34)

(30) Quandoquidem res mobiles ejus duntaxat sunt conditionis, ut per eas debitorem sistere & detinere possimus; cū ē diverso immobilium possessor coram judice, ubi res sita est, competentī jure conveniri debeat; text. in l. 2. si quis alterius. C. ubi in rem act. exerc. deb. Peck. de J. S. c. 5. n. 15. Confer n. 27. Prop. prec. 6.

(31) Peck.

(31) Peck. de J. S. d. c. 5. pr. Tract. J. C. Anonym. de arrest. d. c. 5. Regul. 2. ab initio. Quinimò q̄ quis debet debitori nostro arrestare possumus; arg. l. 2. in causa. C. quand. fist. vel priv. deb. & c. l. 21. heres cū debuerat. in fin. ff. ad SC. Trebell. Peck. de J. S. c. 4. n. 10. Col. de P. E. part. 2. c. 3. n. 485. & n. antepen. 495. Licet debitoris nostri debitor; debitor noster non sit; Bl. in c. ceterū. extr. de jud. Cagnol. in l. 47. consilii. §. 1. socii. ff. de R. J. Ac si debitor debitoris nostri vigore arresti nobis solvat, ipse à creditore suo liberatur; arg. l. 27. Paula Callinico. §. 2. Julianus Severus ff. de Leg. 3. post Dyn. & Br. in l. creditor. in pr. ff. de solut. Ferrar. in form. sequest. seu saximent. gl. 2. n. 2. circa fin. vers. Et eodem modo. Quamvis tamen invitus creditor relicto suo debitore experiri adversus debitorem debitoris sui non cogatur; text. in l. 13. eum qui C. si cert. pet. at. l. 13. eum cui C. de O. & A. Tract. J. C. Anonym. de arr. d. c. 5. Regul. 2. ampliatur. 3. Sed an ipsum debitorem debitoris nostri quoq; sistere possumus? Affirmamus cum Berlich. part. 1. conclus. 57. n. 13. & seq. 14.

(32) arg. l. 6. si quis putans. §. 8. si fundus communis. ff. commun. divid. quò tamē casu istiusmodi debitor socio suo de damno ipsi⁹ in altera parte accepto tenetur; per text. in l. 3. in communi. pr. l. 20. si is cum quo. ff. d. c. comm. divid. Peck. de J. S. c. 4. n. 14. Tr. J. C. Anonym. de arrest. d. c. 5. Regul. 2. ampliatur. 2. Sed quid si res non communis, sed alterius sit, quæ apud debitorem existit? Et tūm nihilominus arrestari posse putamus; quia res ej⁹ esse præsumitur, apud quē invenitur; arg. l. 16. si ve possideris. ff. de probat. nisi aliud probetur; arg. l. sui. 28. res alienas. C. de de R. V. q̄ debitor in continenti facere debet, si arrestum evitare vult; post Alber. ad l. 2. C. ne ux. pro mar. Peck. de J. S. c. 4. n. 14. Res n. aliena arrestari neq; cū creditor nullā in eam jus habeat; text. in l. 20. aliena res. pr. ff. de pign. act. Ex quo sequitur, nec pro mariti aut patris debito res uxoris aut filii arrestari posse; tot. tit. C. ne ux. pro mar. & tot. tit. C. ne fil. pro patr. Peck. de J. S. c. 5. n. 13. Tract. J. C. Anonym. de arr. d. c. 5. in fin. vers. Coronidis loco.

(33) Quippe arrestatio non fit novi juris acquirendi causa, sed duntaxat, ut res impediatur: ut ita nulli affirmare dubitemus, quin & res nostra apud terciū existens, quam ab eo forsitan, qui eam nobis surripuit, emit, sisti possit. Et hanc sententiam tener Jaf. in l. si sive jussor. §. fin. ff. qui sicut. cog. Gl. in l. sed et si s. ul. ff. de jud. & communem dicit Joan. de Plat. ad l. cum neq; C. de incol.

C

(34) Cum

(34) Cùm etiam actio, cujus quoddam præparamentum arrestatione esse dicunt, ob rem minimam detur; *text. in pr. Inst. de vi bon. rapt. & passim in ll. exceptò dolò, quo de agi non potest, nisi ob summam miniantia duorum aureorum; text. in l. 9. si quis §. 5. fin. merito ctm l. seq. 10. ff. de dol. mal.* Sed tamen indecorum esse videtur Peckio de J. S. c. 5. n. 12. propterea quod pro debito minimo aliquis suspectus dici nequeat; *Bl. ad Auth. sed jam necesse. C. de donat. ant. nupt. Roman. sing. 96. incip. dic mihi quod non potest. Vid. Tract. J. C. Anonym. de arrest. d. c. 5. Regul. 2. ampliat. 5.*

PROPOSITIO VIII.

Arrestari tamen nequeunt res Ecclesiæ; (35) equi militum & arma; (36) instrumenta agriculturæ tam animata quam inanimata; (37) & hereditas intra novem dies Jure Civili. (38)

(35) *text. in c. 3. nulli licet. 12. q. 2. l. 21. sancimus. C. de SS. Eccles. Tract. J. C. Anonym. de arrest. d. c. 5. Regul. 2. fall. 2.* Quod tamen de ea nos intelligendum esse existimamus arrestatione, quæ sit ministerio judicis secularis, tanquam incompetentis; *text. in c. 12. si diligenti extr. de for. compet. Coler. de P. E. part. 2. c. 3. n. 183.*

(36) *Peck. de J. S. c. 5. n. 4.* ob utilitatem publicam; *Bl. in rubr. C. qui bon. ced. poss. Alciat. in l. nepos Proculo 12. ff. de V. S. veluti sine quibus suæ vocationis munus dextrè obire nequeunt; Col. de P. E. d. c. 3. n. 132.* Quod privilegiū etiam nū militibus factum rectè consistere ex eo manifestum est, quod ratio concessionis adhuc durat; *Zaf. cons. 6. Vaud. L. 1. q. 55. Heig. ad rubr. Inst. de testam. milit. nu. 4. & seq. 5. Gail. 2. obs. us. n. 1. ubi id in Camera observari ait.* Licet non desint, qui negent, nostros milites, utpotè qui in bello sunt segnes, in pace tu multuosi, pristinis militiæ gaudere privilegiis; *Jaf. in Auth. si qua mulier. n. 7. C. de SS. Eccles. Kling. in tit. Inst. de testam. milit. Tract. J. C. Anonym. de Arrest. d. c. 5. Regul. 2. fallent. 2.* Sed an libri Scholarium arrestari possunt? Omnino censemus. Nam cum nullo libi in Jure reperitur, libros Studioforum ab executione esse immunes; nec isti erunt liberi ab arresto, tanquam quadam executionis specie. *Virg. Pingitz. d. quest. Saxon. 58. n. 23.* An Salarii Professorum, Advocatorum, Medicorum? Non; nisi in subsidium & si alia deficiant bona, quibus satisfacere possint; *arg. text. in l. 4. stipendia.*

pendia. C. de execut. rei judic. ibi: cum rem judicatā possit alii rationibus
 exequi. An alimenta? Negatur; propterea quod in bonis alicujus
 alimentis, destinatis executio denegetur; text. in l. 33. si pupillus.
 pr. junctā l. fin. 39. pupillus si. pr. ff. reb. auct. jud. possid. Et ita usus ob-
 servat ac pronunciari solet. Moll. ad Constit. Electoral 29. part. 1. n. 13.

(37) arg. l. 7. executores. l. seq. 3. pignorum & Auth. agricultores.
 C. quæ res pign. obligar. non poss. Scharf. ad rubr. C. de pignor. & hy-
 pothec. n. 5. Peck. de f. s. c. 5. n. 16. idq; etiam ob rei rusticæ & agri-
 culturæ utilitatem omnium communem; Coler. de P. E. part. 2. c. 3.
 n. 187. Quod si tamen & hic debitori non alia fuerint bona,
 quàm talia instrumenta, in subsidium arrestari & executioni
 subjeci possunt; Hippolyr. de Marsil. in rubr. ff. de fidejuss. n. 202. Coler.
 de P. E. d. c. 3. n. 3. n. 189. Tract. JC. Anonym. de arrest. d. c. 5. Regul. 2. fall. 6.

(38) Nov. 115. c. 5. hæc autem. S. 1. meminimus & inde desunt à
 Auth. sed neg. C. de sepulchr. viol. Ast Jure Sax. intra 30. dies; Gl. in
 art. 22. L. 1. Landr ubi dicitur: Der Erbe soll sich vor dem dreysigsten
 niches vnterwinden / also müssen auch die Kläger oder die ihum / dem
 man schuldig. Vor dem dreysigsten soll man auff des Erbes Schuld
 nicht klagen. Et text. in art. 15. L. 3. Landr. Tract. JC. Anonym. de arrest.
 d. c. 5. Regul. 2. fall. 1. p. 54. §. Econtrario fallit. Ad hujus propositio-
 nis calcem Q. An liberi res seu bona parentū arrestare possint? Ne-
 gamus cum Berlichio d. parr. 1. concl. 74. d. n. 10. Cum isti nullā actio-
 nē adversus parentes instituere possint, quæ ipsis afferat igno-
 miniam; arg. l. 11. non debet dari. S. 1. quibusdam personis ff. de dol. mal.
 quàm infert arrestum; Gail. de A. f. c. 1. n. n. Coler. de P. E. part. 2. c. 3.
 n. 154. & seq. 155. Quod idem n. 16. ad vafallum quoq; extendit.

PROPOSITIO IX.

Debet autem arrestum hoc à Judice (39)
 decerni (40) competenti, (41) ad creditoris
 instantiam, (42) Quod quidem antequam
 fiat, exponendum erit (43) ei ab hoc breviter,
 (44) sed verisimiliter, (45) quomodo ei debi-
 tor obligatus sit, quodq; fugæ (46) vel dila-
 pidationis (47) sit periculum. (48)

C 2

(39) Cujus

(39) Cujus est pro consideratione circumstantiarum arrestum decernere vel reculare; arg. l. 7. si fidejussor §. fin. 2. si satisfactum ff. qui satisf. cog. Et adiri is potest, sive in loco iudicii, sive extra eum; Coler. de P. E. part. 3. c. 4. n. 5. arg. l. 4. a procedente. C. de dilat. l. 3. bona autē. §. 8. si causa cognita ff. de bon. possess. l. 2. utile tempus. §. 1. dies bon. possessionis. ff. qui ord. in possess. serv. Moller. 3. semestr. 44. n. 5. vers. sed contrarium & seqq. Tract. J. C. Anonym. de arrest. c. 8. pag. 83. vers. in primis itaq;. Quid si a duo fuerint creditores, quibus de fuga debitoris innotuit, quorum alter iudicem in transitu adiit petitq; arrestum, quem iudex post certam horam redire iussit, & arresti à se impetrati tempus domi in librum suum retulit: mox etiam alter, quasi prævertens, iudicem nunc in domo sua accedit deq; arresto sollicitat, & simul impetrat; quisnam ex his duobus prioritatis gaudebit privilegio? Nos cum Moller. 3. semestr. 44. n. 14. censemus eum, qui prior petit, non verò qui prior impetravit. Nam quamvis ad petitionem creditoris prioris petentis, certa iudicis declaratio non sit subsequuta, consensisse tamen æstimatur eò ipso, quod tempus annotavit, atq; ita arrestum concessit, cum causam denegandi nullam haberet; arg. l. 37. dotem voluntate filia. ff. solut. matrim.

(40) Quamvis n. debitor fugitivus, resq; ejus, in quibus est amotionis periculū propriā creditoris autoritate capi possint; per text. in l. 10. ait Prator. §. 16. si debitorem. ff. que in fraud. cred. meli⁹ tamen est, tutius, honestius & civilius per iudicē arrestum fieri: id quod etiam in plerisq; aliis obtinet casibus; vid. text. in l. 7. si alius §. 3. bellissimē. sub fin. ff. quod vi aut clam. l. 31. si stipulatus fin. §. 1. si tamen sub fin. ff. de solut. l. 7. si pupillorum. §. 1. si pupillus in fin. ff. de reb. eor. qui sub tutel. & c. l. 3. creditores. C. de pignor. Cujac. 16. obs. 12.

(41) Competens a iudex hoc loco non is tantum dicitur est, cujus iurisdictioni quis suppositus est aut ratione delicti, aut ratione contractus, aut ratione domicilii, aut ratione rei; (quibus modis aliquis regulariter forum fortiri dicitur in c. fin. 20. licet. extr. de for. compet. & Glan l. heres in verb. debeat. ff. de jud.) sed quilibet Magistratus, qui debitorem fugæ ratione suspectum intra territorii sui limites & fines detinendum curat; licet alioquin incompetēs sit; arg. l. 1. C. ubi quis de curial. vel cohortat. aliar. condit. conven. Cum hic incompetētia propter necessitatem & æquitatem, quæ militat pro creditore, attendenda

non.

non sit. Quam ad rem scitè & eleganter ait *Job. Emer. à Rosbach. in prax. civil. tit. 28. de arrest. n. 17. & seq. 18.* Quamvis incompetenti judici impunè non pareatur; *text. in l. fin. 20. extra territorium. ff. de jurisd.* mores tamen nostri quemcunq; Judicem in loco suæ jurisdictionis in hac re competentè faciunt, nec debitor suspectus incompetentiam proponere & remissionè ad forum suum postulare potest. Quod etiam in fugitivo seu vagabundo obtinet; cum is totum mundū forū habeat, & nullibi de incompetencia fori excipere possit; *Joan. Baptist. Caccialup. tr. de suspect. debit. q. 4. n. 3. Peck. de J. S. c. 7. n. fin. 9. Col. de P. E. part. 2. c. 1. n. 89. & seq. 90.* & tunc locum habet illud: ubi te invenero, ibi te judicabo; *Panorm. in c. fin. n. 13. extr. de for. compet. Azo in d. l. 1. C. ubi qui de curial. vel cohort. Tr. J. C. Anonym. de arrest. c. 6. pag. 63. n. 3.* Quò fine quoq; hodiè ab Imperatore diplomata, quas literas patentes vocant, offensè Patenti oder Kånserliche Befehl/ contra ejusmodi fugitives concedi solent; ut ubivis locorum in Imperio deprehensi citra ullam exceptionè arrestentur; *dass sie auff Recht allenthalben im S. Röm. Reich angehalten werden mögen. Gail. tr. de pign. obs. 1. n. 6.* Et in his quidè terris Sax. competens Judex est Judex inferior, der die Erbgerichte hat; non a superior, nisi hic inferiori jurisdictionem cumulativè non privativè concesserit; & tùm in arbitrio creditoris est, vel hunc vel illū adire; *Col. de P. E. part. 2. c. 1. n. 146. & seq. 147. & in c. olim. 7. x. de praeser. n. 30. Berl. p. 1. concl. 74. n. 60.*

(42) Quà pro arrestò decernendo judicis implorat officium; quod ipse ad privatam partis utilitatem regulariter non impetrat, nisi imploratus; *per text. in l. 4. dies cautioni. §. 8. hoc autè judicium. ff. de damn. infect. & Dd. communiter;* ne ipse qui inter utramq; litigatorū personā medius esse debet, *ut loquitur Imper. Constantinus in l. 22. ubi pr. C. ad L. Cornel. de fals.* se quodammodo partè cōstituere videatur; *Peck. de J. S. c. 11. n. 3.* Nec quicquam potest Judex in iis, de quibus nihil compertum habet, decernere; multò minùs non roganti justitiam administrare; *arg. l. 68. ad peremptoriū; ibi: ut primò quis petat. ff. de jud. & per ea, que tradit Marant. de ord. judic. part. 6. n. 115.*

(43) Nam cum arrestum ignominiam inferat, illud Judex non debet præcipitanter & præproperè decernere, sed priùs causà saltè summarie examinare; *quò de videntur Geil. de A. J. c. 1. n. 11.*

(44) Nam sufficit pro impetratione arresti creditorem judi-

dici aliqualem fidem facere; *Peck. de J. S. d. c. 11. n. 3. Coler. de P. E. part. 3. c. 7. n. 16.* Planè tamen si reus negaverit debitum, plenariè id pbare debet, aut fiat relaxatio absq; omni cautione; *Panorm. in c. 2. n. 22. extr. de sequest. possess. & fruct. Schurff. cent. 3. conf. 6. n. 4. c. 8.*

(45) Vel per ostensionem instrumenti obligationis; vel per testes, si fortè syngrapha ad manum non adsit; vel deniq; alià aliquà legitimà & summaria probatione, per quam iudex, qui diligenter curare debet, ut citra omnem injurià causa instituatut, ita aliquò modò credere potest, verù esse quod asseritur; *post Barbat. & Rebuff. Peck. de J. S. d. c. 11. n. 3.* Imò si in mora periculum sit, sufficit confirmatio per juramentum; cùm consuetudinem tam exactam probationem, in forensibus præsertim & extraneis, non requirere, & arrestum ad solam quoq; creditoris assertionem concedi videamus: Quam tamen consuetudinem non incoctè accipiendam esse graviter monet *Peckius d. c. 11. n. 5.* sed Iudex rationem personarum habere debet, & quid in hujusmodi negotiis æquum sit, prudenter discutiet; *juxta ea quæ notat Hippolyt. de Marsil. ad l. questionis. ff. de quest.*

(46) *Arg. l. 7. si fidejussor. S. fin. 2. si satis datum. ff. qui satisd. ur. cogant.* Et quidem de fuga, ut suspectus quis dicatur, signa evidentia esse debent, quæ non vulgarem, sed fide dignam movere possunt suspicionem; *de quibus vid. Peck. d. c. 11. n. 2.*

(47) *arg. l. nam is nullam ff. de dol. mal. ad quam probandam quæ requirantur; vid. Ferrar. in form. sequestr. seu saxim. g. 2. n. 2.*

(48) Quod facit ut arrestum contra cives etiam exerceri soleat, qui aliàs juxta consuetum judiciorum ordinem coram suo iudice conveniri debeant; & non nisi forenses seu extranei regulariter, veluti contra quos alia non suppetunt faciliora remedia, sicuti arrestariq; possunt; *Peck. d. c. pr. & seq. n. 1.* Quamvis tamen hodie arrestù tam arctis finibus non concludatur, semperq; ad aliquam restringatur periculi necessitatem, sed latius pateat, ejusq; etiam usus ex sola arrestantis consistat utilitate; *Peck. de J. S. c. 2. n. 2.* Ceu cujus causà licitù est benigniorem in leges admittere interpretationem; *per text. in l. 13. nam, ut ait Pedius ff. de LL.* Quæ equidem utilitas seu potiùs æquitas ex utilitate promanans respicit ad commoditatè & facilitatem conveniendi & sistendi debitores, resq; eorum, ad hoc, ut faciliori negotio & paucioribus sumtibus solutionem ab iisdem recipiant cre-

creditores, quos obæratî & maligni debitores multis excusa-
tionibus, tergiversationibus & difficultatibus diu multumq;
exagitarunt. Atq; hujus utilitatis respectu & intuitu arrestu in
plurib. aliis permitti videm⁹ casibus, quos veluti ordine quo-
dam recenset *Sereniss. Elector Saxonie, JOHAN. GEORG. c. 51. Ordin.
judic. in pr. pag. 150. vers. So wollen wir auch so qui locus videatur.*

PROPOSITIO X.

Quo ita factò decernit judex arrestum fieri
(49) per apparitorem regulariter (50) ad man-
datum suum, (51) sine citatione: (52) & termi-
num præfigit, intra quem actor libellum pro-
ducere & æquitatē arresti sui probare tenetur;
quò neglectò arrestum dissolvetur. (53) Ac ne
judex damnnum incurrat, cautè facit, si arrestu
permittat cum clausula: *in quantum de Jure; (54)*
simulq; cautionē recipiat de indemne servando
tribunal & refundendo expensas cum omni In-
teresse in casu succumbentia. (55) Et si debitor
arrestum contemnit, punitur pro judicis ar-
bitrio & discretionē. (56)

(49) Nam si hoc Judex denegaverit exindeq; creditorem
laferit, tenebitur ei ad Interesse & ad ejus quantitatis, in qua
creditor debitorem sibi habet obligatum, æstimationem; *arg.
l. fin. 2. de eo qui. C. de pæn. jud. qui mal. judic. & c. l. 4. ad Commenta-
riensem C. de custod. reor. Berlich. d. part. 1. conclus. 74. nu. 90.*

(50) Regulariter enim & ex communi observantia, nec
minus tutiori viâ citatio, cui arrestum in effectu æquiparatur,
fit per apparitorem seu nuncium juratum; *arg. l. s. apparitores. C.
de exatit. tribut. n. 19. l. 1. C. de sportal.* Cujus relatio per actuariu ad
acta poni debet, ut fit pars actorum & de legitimè facta execu-
tione appareat; *Myns. cent. 1. obs. 77.* Nihil tamen dubitamus, quin
judex ministro publico neglectò alteri privato vel ipsi etiã cre-
ditori mandatum arrestandi dare possit; cum non tam factum
denun-

denunciantis, quàm mandantis considerandum veniat, quod vel sola iudicis auctoritas causam justam faciat; *arg. l. n. iuste possidet ff. de acq. vel amitt. possess.* Atque hoc imprimis, si periculum in mora sit, ob quod à communi observantia licitè secedi posse existimamus, tanquam necessitatis cuiusdam postulatu; ex quo non solum interdum à communium LL. decretis recedere; *per text. in l. 10. Item quamvis. §. 1. si usus ff. comm. divid. sed eas etiam refrigere fas est; text. in c. 8. non debet. extr. de consang. & affinit.*

(51) Absq; iudicis enim mandato, nisi periculum in mora sit, serviens debitorē alicujus arrestare nō potest; *arg. l. 2. cum in causa C. si in caus. judic. pign. capt. sit.* quod res hæc gravior sit, & non nisi cum ignominia ejus, qui arrestatur, fieri solebat; *vid. J. n. 57.* Cui tamen apparitori etiam non ostendenti mandatum parendū asserimus *cum Peck. de J. S. c. 20. n. fin. 3.* modo insignia apparitorū gerat, aut pro tali publicè habeatur; Cum consuetudo in his sequebda sit; *Bl. ad l. neminē C. de exhib. rei. J. ad S. quadrupli J. de act.*

(52) *J. in §. superest n. 89. J. de act. Coler. de P. E. part. 3. c. 7. n. 15.* propterea ne fugiat debitor, aut res avertantur; *Peck. de J. S. c. 4. n. 6. Coler. d. c. 7. n. seq. 16.*

(53) Ipso jure & sine ulla cautione: cum non præstet impedimentū, q; de jure non sortitur effectū; *text. in c. 52. nō præstat de R. J. in 6 l. 8. si verò nō habuit à pr. ff. de bon. libert. & quia ita de facto censetur impetratū, etiā de facto relaxandū erit; Ferrar. in form. sequestr. sed saximēt. gl. 2. n. 6.* Peti tamē hic debet relaxatio iudicis fieri officio; q; in iis, q̄ ipso jure nō tenent, sententia declaratoria adhiberi soleat; *per l. 1. C. de rescind. vendit. Mynscem. 1. obs. 43.* Sed an arrestū indebitè & injuriosè factū ex justa superveniente causa cōfirmari potest? Neg. cum illud ab initio nullū sit, tanquam propter nullā causam factū; *arg. l. 1. §. 5. hæc verba ibi: nihil ei debet prodesse hoc delictū: quia propter nullam causam in possessionem missus est. ff. ne vis fiat ei, qui in possess. miss. erit.* Quod a. nullum & vitiosum est ab initio; q; tamē in quaq; re potissimum inspicendū est; *arg. l. 1. ibi: Et certè cuiusq; rei potissima pars principū est. ff. de O. J. nō potest tractu tēporis cōvalere; text. in l. 29. quod initio. junct. à l. pen. 210. que ab initio ff. de R. J. c. 8. non firmatur. de R. J. in 6.* Porrò si quis ita indebitè & injustè arrestat⁹ fuerit, tenebitur ei actor seu arrestas ad refusionē damnorū, & ejus q; interest; *arg. l. 5. quod te mihi. ff. de R. C. ibiq; Dd. l. 1. C. de his, que vi metusv. caus. gesti. sunt. Ferr. d. gl. 2.*

n. 4. Col. de P. E. part. 2 c. 3. n. 39. vel injuriarum conveniri potest ex l. 5. diffamari. C. de ingen. manumiss. Injuria siquidem magna est alicujus personâ vel bona indebitè arrestare; arg. l. 31. si creditor S. fin. 5. quod sine ff. de reb. auct. jud. poss. l. 15. uem apud Labeonem §. 31. si quis bona. ff. de injur. l. penult. 7. cum S. filii familiaris. C. qui bon. ced. poss. Peck. d. c. J. S. c. 13. n. 2. Non tamen, (quod nimis durum S. acerbum fore censet Peck d. c. 13. n. 5.) propterea arrestator amittit jus crediti; quod videbatur Bl. in c. ad causam matrimonii in fin. ext. de offic. delegat. Dec. cons. 75. vers. S. aliis; nisi quando quis sine judice, propriâ autoritate, arrestavit, adeoq; sibi ipse jus dicere voluit; text. in l. 13. exstat enim. ff. quod met. caus. gest. erit. l. penult. 7. creditores. ff. ad L. Jul. de vi privat. Imò ipse etiam Magistratus, si injustum fieri permiserit arrestû aut illud idoneâ cautione præstitâ relaxare nolit, injuriarum conveniri potest; text. in l. 32. nec Magistratibus ff. de injur. Gail. de A. J. c. 14. n. 1. Quemadmodum, is etiam de damno & interesse in subsidium conveniri potest; per §. 2. sciendum l. de satidat. tutor. vel curat. l. 15. filius familiaris. §. 1. judex. ff. de jud. At apparitor si precibus conductus, sordibusvè corruptus arrestum fecerit, ab officio removebitur; Peck. de J. S. c. 19. per tot.

(54) So viel von Rechts wegen geschehen kan; De cujus clausulæ magno effectu vid. Bl. cons. 248. n. 3. vol. 1. Specul. in tit. depos. §. 7. videndum. n. 7. Coler. de P. E. part. 2. c. 3. n. 37.

(55) Juxta l. 9. si in fraudem. C. de Legat. Coler. de P. E. part. 1. c. 2. n. 116. S. part. 2. c. 3. n. 40. Quam cautionem creditor præstare tenetur, alioquin arrestum ei non decernitur; Bl. in l. ult. C. de pen. jud. qui met. jud. n. ult. sub fin. vers. quero an judex in his. Berlich. d. part. 1. conclus. 74. n. 92. nisi arrestandi forensis sit aut pauper, ut ejusmodi cautionem præstare vel fidejussores habere non possit; tunc enim ad juratoriam admittitur cautionem. vid. Berlich. d. conclus. 74. n. 93. Ac quantumvis ejusmodi cautelæ interdû abundant, nec videantur necessariæ esse, nocere tamen non possunt; & securius semper est judici superfluum admittere, quàm necessarium omittere; pr. l. 94. non solent. ff. de R. J. l. 17. testamentum S. ibi Gl. C. de testam. Coler. P. E. part. 1. c. 2. n. 201.

(56.) Prout omnia, quæ judicis contemptû concernunt,
D eadem

eidem puniendi relinquuntur; *text. in l. an ff. si quis jus dicent;*
non obtemp. ubi dicitur, qd. judici concessu sit Jurisdictione suã
defendere pœnali judicio; idq. pro arbitrio suo Nam ubicunq;
in jure nostro pœnæ absolute fit mentio, semper intelligitur
arbitraria; *Gl. singulariter & cõmuniter approbata in l. 3. C. de SS.*
Eccles. Wesenb. in π. ff. de postul. n. 7. Et licet *Zobel. ad Gl. Sandr.*
L. 1. art. 68. verb. Als ob er nie verfestet; & *Dd. plerunq;* hanc
constituant pœnam, ut arrestũ violans banniri & proscribi pos-
sit; arbitratur tamen *Coler. de P. E. part. 3. c. 11. n. 50.* id contra ef-
fractores carcerum duntaxat in causis criminalibus locum ha-
bere, & mavult ex *Massuerio* eum, qui arrestum fregit, in cau-
sa pecuniaria ipsi factum, si deinceps deprehendatur, incarce-
rari tam diu posse, donec cautionem de solvendo debitum vel
stando juri præstet; *Massuer. in præf. forens. de subhaftat. in pr.*
arg. l. 4. relegati. l. 8. aut damnũ S. 7. quisquis autẽ ff. de pœn. vid.
Berlich. d. part. 1. conclus. 77. à n. 26 Ille autem, qui arrestatum
arrestũ eximit, aut saltem arrestandum occultat, ut apprehen-
di nequeat, tandemq; effugiat, adrione in factum, *ex editto de*
eo per quem factum erit, & c. ad id, quod interest tenetur; cùm
utroque casu is id operam dat, ut creditor ab obligatione de-
facto eximatur, & debitũ spoliatur, quod fortè elapso jam
debitore nunquam consequetur; *arg. l. 3. ex hoc editto. ff. de eo*
per quem fact. erit, & c. Peck. de 7. S. c. 26.

PROPOSITIO XI.

Arrestari verò potest vigore consuetudi-
nis quocunq; tempore, etiam in summis fe-
riis: (57) non tamen in nudinis (58) ob de-
bitum ante eas factum. (59) Et debet locus, in
quo sistitur, quã rei reservationem esse tutus,
(60) quã ipsius verò debitoris detentionem
honestus (61). Arrestari autem potest in ædi-
bus sacris, monasterio, (62) & in domo debi-
toris propria. (63)

57. Id

402.

(57.) Id quod uno omnes affirmant ore; *Gl. singul. & cōmun. approbata in l. fin. verb. fidejussionis. C. de feris. Gl. & Bl. in c. fin. exer. eod. Sichard. in l. un. n. 12. C. de probib. sequestr. pecun. Peck. de J. S. cap. 7. n. 1. Moll 3 Semestr. 44 Tractae. J. C. Anonym. de arrest. cap. 6. pag. 64. §. Tempus quod atinet. Si nimirum ob suspicionem fugæ debitoris in mora periculum sit; arg. l. 1. §. 2. sed excipiuntur ff. de fer. l. 5. de pupillo §. 12. præterea ff. de nov. oper. nunciat. Necessitas enim legem non habet; arg. cap. 3. si quis exer. de furt. Gl. in l. un. ff. de offic. consul. Cagnol. in l. 126. quæ propter num. 1. & in l. 19. qui cum alio num. 15. ff. de R. J. Wesenb. in π. ff. quemadmod. servit. amit. n. 6. nec debent feræ aliquem damno afficere; *Gail. 2. obs. 44. num. 1.* Et hæc pertinet, quod scitè & prudenter Jctus quidam, interrogatus, quidam feris agi liceret? Respondisse fertur: Quod noceret prætermisum. Quam ob eandem necessitatis rationem quacumq; etiã noctis parte arrestari posse contendit post Peck. d. c. 7. num. 2. Tract. J. C. Anonym. de arrest. d. §. tempus pag. 65. vers. Quin & non absimili ratione, quamvis aliàs noctu judicia conticescere debeant, nec sententia definitiva ferri possit; *Vant. de nullit. cap. 9 Ferrar. in serm. sentent. diffinit. glos. 1. n. 16. Q. An in ejusmodi casu etiam lite pendente arrestatio licitè fiat? Affirmativam tenet Peck. de J. S. cap. 4. num. 6. vers. Quinimò. quia litis contestatio damnum creditori non debet afferre; text. in l. 68. non solet ff. de R. J. l. 8. compensationem ff. de compens. ne diligentia prosequentis jus suum damnosa ei sit; per l. fin. 3. ea qua, vers. Similiter. circ. med. C. de alluv. & palud. quod jura vigilantibus scripta sint; text. in l. 24. pupillus, vers. quid ergò sub fin. ff. quæ in fraud. credit. fact. sunt, & c. Ac licet alioqui pendente lite nihil innovandum sit; per text. in l. 1. ff. nihil innov. appell. interpos. cap. 7. non solum de appellat. in 6. tamen per litis pendentiã arrestatio, tanquam remedium extrajudiciale, non impeditur ex nova causã; teste Ripa ad cap. 1. num. 88. extra de jud. Dec. cons. 562. num. 8. Et in debitore suspecto multa licent, quæ aliàs non conceduntur; *Jas. in §. superest. n. 89. J. de act. Sichard. in l. un. n. 13. C. de probib. sequestr. pecun.***

(58.) *Per text. in l. un. C. de nundin. Job. Jacob. à Canib. tract. de reptes. n. 48. quashabendi jus datum est immemoria-
li temporis præscriptione vel beneficio Principis; Peck de J. S. c. 7. n. 4. non autem in vulgaribus; quas vocamus Wochen-
märkte; Sichard ad rubr. & d. l. un. n. 1. C. de nund. tract. JC. Anonym. de arrest. d. c. 6. vers. prohibitum tamen est. fall. 4 p. 69. Idq; etiã sanxit D. AUGUSTUS part. 1. Novell. suarum Con-
stit. 30. §. fin. Wir wollen aber sonderlich ic. Nisi debitum juratũ sit; Matth. de Afflict. decis. Neopol. n. 5. Peck. de J. S. c. 7. n. 3. post med. Berlich. d. part. 1. conclus. 77. n. 5. aut debitor immunitati nundinarum renuntiaverit; Peck. de J. S. c. 9. n. 1. & 2. Berlich. d. conclus. 77. n. 12. (Quam mentem d. const. 30. esse ex rescripto quodam D. AUGUSTI ad Senatum Lipsiensem docet Moller. 1. Semestr. 12. n. 2.) aut nundinæ per integrum decennium celebra-
tæ non fuerint; quò temporis spaciò nundinæ cũ suis amittuntur juribus; text. in l. 1. ff. de nund. Azo in d. l. un. C. eod. Tr. JC. Anonym. de arrest. d. §. prohibitum fall. fin. 7. Et ultimò. Cujus prohibitionis causa in favore nundinarum posita est, ut merces, quæ ad vitæ hujus sustentatione necessariæ sunt, eò liberius & copiosius invehantur evehanturque; Peck. d. c. 7. n. 3. & d. c. 9. n. 2. Nec ea prohibitio in mercatoribus tantũ locũ habeat, sed quibusvis personis ad locum, ubi habentur nundinæ, negioriorum suorũ causã venientibus; per text. in l. un. C. de nund. ibi: ut nullum in mercatib. & c. & d. Const. 30. §. fin. ibi: Niemand angehalten werden) & ibi Dd. tract. JC. Anonym. de arrest. d. §. prohibitum ampliat. 4. Quæ. An relegati, banniti & hostes gaudeant nundinarum immunitate? Nequaquam; cum Privilegia non sint ejus naturæ, ut extendantur ad scelerosos & maleficos; text. in l. 2. hac lege vers. in criminalibus. C. de privileg. Schol. 12. 30. Nov. 17. c. 5. à pr. non permittas privilegia aliquibus uti nocentes; Bl. in d. l. un. C. de nund. Coler. de P. E. part. 2. c. 3. n. 163. Quæ prohibitio cessat quoad personam debitoris statim atq; finitæ sunt nundinæ; Coler. d. n. 163. verb. finitis nundinis & seq. n. 164. verb. stantibus illis. D. AUGUSTUS d. §. fin. constit. 30. ibi: Innerhalb der öffentlichen Märkte. Secus verò quoad merces; si enim merces ipsis nundinis justæ sunt avehi & navis vel currus impediatur, quo minùs justò tempore absit, post*

poit nundinas etiam absq; arresti impedimento eveni possunt; & ita post Bl. in d. l. un. C. de nund. decidit Sicard. *ibid.* n. 3. c. 4. per l. 15. *Casar. ff. de publican. & veltig. l. 3. deniq. D. Severus § 2. Seio etiam ff. de minor.* Initium enim inspiciamus *Tract. JC. Anonym. de arrest. d. §. prohibitum tamen est, pag. 68. fall. 3.* Cæterum nundinarum locus ut temporalis, ita localis est, ad eum duntaxat locus restrictus, ubi nundinæ celebrantur; non ad alium aliquem intermedium itineris locum, per quem debitor ire redireve solet; per *text. in l. un. sub fin. C. de nund. ibi: ibidem concurrentibus & d. §. fin. Constit. Elect. 30. ibi: Inno halb der Märetre; & ibi Moller. n. 10.*

(59.) *Tract. JC. Anonym. de arrest. d. c. 6. §. prohibitum. p. 67. fall. 1. vers. Limitatur notabiliter.* Non autem ob illud, quod in ipsis Contractu est nundinis; *text. in l. 19. bares absens. § 2. proinde pr. & ibi Angel. ff. de Jud. Bl. & Salicor. in d. l. un. C. de nund. Peck. de F. S. c. 4. n. 5. & c. 7. n. 5.* licet id in ditionibus Electoris Saxonix, quod sciat, non observari attestatur *Moller. 1. Semestr 12. n. 4.* Nec observari debere nobis pro certo & firmiter asseri posse videtur, propterea quod *dicta Const. Elect. 30.* postquam in *pr. varias Dd. opiniones rejectit, in §. fin. generaliter omnes complectatur casus; ibi: In allen Fällen; Item, Kein Arrest; Item, Niemande.* Quod si tamen maxima & evidens suspitionis sit causa, arrestum in omni casu etiam in ipsis nundinis admittendū esse videtur hanc ob causam, quod & id ex simili causa in feriis admittatur. At ubi eadem est ratio, ibi quoq; eadem debet esse juris dispositio; per *l. 32. illud. ff. ad L. Aquil. l. 8. in Titio, & ibi Glos. ff. de V. O. Everhard. in loc. argum. legal. à simili. Tract. JC. Anonym. in d. fall. 1. pag. 68. vers. Quod si tamen.*

(60) Quod eum spectat, in cujus custodiam res sunt traditæ, ut de securitate loci prospiciat; cæterum si de ipsius constiterit injuria, tenebitur de dolo & negligentia in id quod interest; *vid. Peck. de F. S. cap 30. per tot. firmè.*

(61.) Arrestum namque non sit poenæ infligendæ, sed rædii faciendi causâ; ideoq; etiam locus hac erit ratione commensurandus, ut non poenæ inferat rigorem, sed detentionis tantum habeat oportunitatem; *arg. l. 8. aut damnum. §. 9.*

D 3 solent

Solens Praesides. ff. de pœn. quò de iudex prospiciet; per text. in l. 9. iudicù. C. de Episcop. aud.

(62.) Cùm arrestum, si in mora sit periculum, etiam fieri possit tempore feriato, *per ea quæ dicta sunt, hac proposi. n. 57.* Nam à tempore ad locum valet argumentatio; *arg. l. 22. vinum; ibi: Cujus temporis; & ibi: Cujus loci. ff. de R.C. Everhard. in loc. arg. legal. à tempore ad locum. Maller. 3. Semestr. 44. n. 4. vers. Sed contrarium.* Sed an etiam in Schola publica seu publico Universitatis auditorio? Putamus; cum & in loco sacro aut religioso, ut modò dictum, arrestari possit.

(63.) Nam quamvis domus, tutissimum cuiq; refugium atq; receptaculum sit; *text. in l. 18. pleriq. ff. de in jus vocand.* quia tamen per arresti denunciationem nulla inferitur debitori vis nullaq; extractio; *arg. l. 4. dies. S. 5. Prator; ibi: verècundè autem Pratorem denunciare debere non extrahi de domo sua. ff. de damn. infect. nihil impedire videtur, cur non in domo debitoris privata seu propria arrestatio fieri possit; ff. in d. l. 18. n. 26.*

PROPOSITIO XII.

Ac fit arrestum eò fine & effectu, ut debitor tædiò arresti (64.) affectus (65.) creditori satisficiat; vel solvendo (66.) vel idoneè cavendo, (67.) vel cedendo. (68.) Quibus tribus modis arrestum regulariter (69.) relaxari verum est (70.)

(64.) Etenim eò detentus vel ipse ire non potest, quò velit, suaq; negocia liberè agere & expedire, vel saltem res suas locò movere nequit, adeoq; iis pro arbitrio uti: quod certè non molestum esse non potest acerbumq; gignere tædium. Nec arrestatus locò discedere potest, etiamsi ab arresto appellaverit & appellatio adhuc pendeat; *per doctrinam Br. in l. ab executione n. 3. ff. quorum appellat. non recip. Tract. J.C. Anonym. de arrest. cap. 7. pag. 71. n. 1.*

(65.) Sic enim debitores, qui aliàs ad solutionem formosolenti esse consuevere, & de die in diem dilations quærere faciliùs

Nūc cōpelli possunt, ut diligentius cogitent de viis solvendi; aut, si ipsi solvere non possunt, nihil intermitant invenire cognatos seu alios, qui eorum nomine aut solvant aut aliter creditores reddant securos, quō in pristinam revertantur libertatem, liberamq; rerum suarum recipiant fruitionem; atq; ita omnem insignioris effugiant nominis navum; *Coler. de P. E. part. 1. cap. 3. n. 18. Gail. de A. J. c. r. n. 15. Peck. de J. S. cap. 1. n. 4.* Sed quibus sumptibus arrestatus alendus erit, an propriis an alienis? Propriis putamus; cum id juris etiam in bonis sequestratis; *text. in l. fin. 7. si quando. vers. Quod si ei; ibi: ita ut ex iisdem tantum litis sumtus & alimonia homini subministraretur. C. de ordin. cogn. & in missione in possessionem observetur; text. in l. 5. sed si is. S. 3. an autem vendendi causa; ibi: diminuendi causa; usq; ad id, quod alimentis ejus necessarium est. ff. de Carbon. edit.* Et arg. *Constit. Elect. 22. part. 2. S.* Es soll aber das Gefängnis; *ibi:* So wird er selbst darauß zu dencken wissen / wie vnd wasser gestalt er seine Unterhaltung haben möge. Nisi debitor evidenti & extremâ prematur inopiâ, quo casu ipsi arrestans de alimentis propiciat; *arg. l. 27. si infirma S. 3. de inofficio ibi: placuit interim propter inopiam pupilli alimenta adversarius ei subministrare necesse habere. ff. de inoffic. testam. prout & illud requirit Gl. communit. approbat. in l. fin. verb. agnoscere C. de erogat. milit. annon. 12. Jason. in l. pecunias. n. 2. & 3. C. de Re. Jud. Peck. de J. S. cap. 28. n. 5. Coler. de P. E. part. 1. cap. 6. à num. 103.* Quid autem à creditore singulis diebus alimentorum nomine præstandum sit, cum conditio personarum inspiciatur, judicis arbitrio relinquendum est.

(66.) Quia solutione ejus quod debetur, omnis tollitur obligatio; *text. in pr. 7. quib. mod. toll. obligat. eaq; tam principalis, quam accessoria; text. in l. 6. item liberatio à pr. ff. quib. mod. pign. vel hypothec. solv. l. 43. in omnibus speciebus. ff. de solut. qualis arrestus inducitur; Tract. IC. Anonym. de arrest. cap. 9. pag. 108. num. 1.*

(67.) Quod sit fidejussoribus vel pignoribus; *text. in l. 7. si fidejussor § fin. 2. si satisdatum; & ibi Jason. n. 17. ff. qui satisfac. cogant. Br. in l. litibus C. de agricol. & cens. 11. & est cōmunis prædicta, de qua restatur Coler. decis. 134. n. 24.* Sed an ad relaxandum

¶ Cum arrestum sufficit duntaxat *Cautio iudicio fisci*, an verò etiam requiritur *Cautio de iudicato solvendo*? Et sufficere videtur cautio iudicio fisci; *Angel. in l. nemo carcerem. C. de exact. tribut. 10. Peck. de J. S. c. 31. n. 3.* cum per hanc cautionem tantundem creditor consequatur, ac si arrestum indissolubile mansisset; & satis est, si fidejussores promittant, se debitorem representaturos & iudici exhibituros; aliàs solvent iudicatum; *vid. Peck. d. n. 3. vers. sed non habens, unde solvat.* Quam etiam ob rem debitor ita cogitur satisfacere: Nicht allein des Nachtrags auszuwarten/ sondern auch sich selbst persönlichen/wann es die Nothdurfft erfordert/ zustellen; ne scilicet, cum sic relaxatus per Procuratorem agere posset, sed; ipsum non sistere, creditor defraudetur in eo, quod in casu non factæ solutionis non posset petere effectualiter debitorem sibi ad manum dari, secundùm ea, quæ suprà dicta sunt proposit. §. n. 18. Ut ita potius data videatur creditori facultas peregrinandi suaq; explicandi negocia, quàm quod reverà arrestum relaxatum sit; id quod etiam observasse Lipsienses post *Modest. Pistor.* testatur *Tract. J. C. Anonym. de Arrest. c. 9. pag. 109. S. porro quaritur.* Non tamen sufficit cautio juratoria; *Peck. d. c. 31. n. 4.* quia hæc insufficientis est; *Br. in d. l. litibus n. 4. C. de agric. §. cens.* ad eamque non pervenitur, si aliò remediò cautionem petenti consuli possit; *Bl. in d. l. fin. n. 2. §. 3. C. de ordin. cognit. Alex. in d. l. si fidejussor. §. si satis datum. n. 16. ff. qui satisd. cogn. Gail. de A. J. c. 3. n. 10.* Si tamen arrestator ejus sit famæ & dignitatis, ut ei credi debeat, videtur & juratoriae cautioni locus esse posse; *Gl. in l. 1. §. si verò verb. juratoria. C. de assert. toll. Richard. in l. un. n. 14. C. de probib. sequestr. pecun. Myns. cent. 2. obs. ii. Gail. 2. obs. 47. n. 13.* Quod in arbitrio iudicis consistit; *Peck. d. c. 31. n. 4.* ut alia pleraq; quæ ad relaxationem arresti spectant; *Peck. de J. S. c. 4. n. 7. Tract. J. C. Anonym. d. c. 9. pag. 111. à §. non sufficit.* Quæ omnia quidem vera sunt, si persona arrestata fuerit. Nam si res arrestata sint, cautionem putamus præstandam esse de rebus cum fructibus conservandis & restituendis; *arg. d. l. 20. litibus pr. ibi: ut si idoneum fidejussorem totius summe præstiterint, quod omnes redditus eis restituerit §. d. l. fin. 7. si quando vers. quod si ei; ibi: si modò salvam rem futurã per idoneos fidejussores promise-*

promiserit. C. de ordin. cognit. Köppen. part. i. decis. 35. n. 19. Seburff. cent. 3. consil. 15. n. 15. Præstitâ proinde idoneâ cautione statim arrestum relaxandû est; Peck. d. J. S. d. c. 31. n. 2. nisi persona vel res arrestatæ sint ob debitum liquidum, confessatum, adjudicatum & jam exigibile: nam tûm propter satisfactionem arrestum non relaxatur, sed debitor præcisè debet solvere vel adimplere id, ad quod tenetur, per text. in l. 4. si se non obtulit. S. 3. ait Prætor. ff. de R. J. Peck. de J. S. d. c. 31. n. 1. Tract. JC. Anonym. de arrest. d. c. 9. pag. 113. S. Limitantur autem. Q. si debitor injustè arrestatus fidejussores dederit, nunç eò ipsò arrestum approbare, injuriamq; creditori remittere intelligatur? Nam cum actus agentium nihil operetur ultra eorum intentionem; arg. l. 19. non omnis. ff. de R. C. Et injustè arrestatus fidejussorem non idcirco det, ut actionem injuriarum tollat, sed ut tantummodò arrestum impediatur; arrestatus nihilominùs injuriarum contra arrestantem agere potest, cum sciat, jus suum sibi durare; arg. l. 3. sicut re corporali S. 15. non videtur; ibi: quod sciebat ubiq; pignus sibi durare. ff. quib. mod. pign. vel hypoth. solvit. Peck. de J. S. cap. 23. n. 6.

(68.) *Text. in l. fin. 8. cum solito more C. qui bon. ced. post & ibi Br. Peck. de J. S. d. cap. 31. num. 8. Secus tamen de Jure Saxon. quò se debitor cessione bonorum liberare non potest; Wesenbec. in 7. ff. de cess. bon. num. 3. Coler. de P. E. part. 1. cap. 6. num. 224. & seq. cap. 7. num. 18.*

(69.) *Alii enim alios enumerant modos; & manus levationem (hoc est, arresti relaxationem) aliam extrajudicalem, aliâ judicalem; eamq; provisionalem & finalem; & hanc demùm quadruplicem constituunt; de quibus videatur Molinæus in consuet. Parisiens. tit. 2. gloss. 1. verb. arrest. à n. 155.*

(70.) *Nam juxta sacratissimum nostrum Imperatorem Justinianum in Nov. 22. τὸ τε δὲν ἔπιανδρῶν. Cum autem omne eò modò dissolvi debeat, quò colligatum est; text. in l. 35. nihil tam naturale. ff. de R. J. & arrestum judicis auctoritate fiat; non nisi ea auctoritate relaxari potest; idque cum creditoris scientia, ne judex temerè relaxans, quò forsan creditori nondum satisfactum sit, litrem faciat suam; & teneatur ad debitum principale; Coler. de P. E. part. 1. cap. 2. num. 117. Quæ tamen ratio*

ratio non subsistit, si nihil reum debere, aut ex falso fundamento arrestum impetratum esse appareat: tum enim sicut arrestum de facto cœpit, ita de facto relaxatur: *secundum ea que dicta sunt propositio. 10. num. 53.* Et hæc ita de arresto ex Jure communi consuetudinario; ex quibus si quæ generalia fuerint, referantur ad sequentia. Nunc de

ARRESTO EX JURE PROVINCIALI, CONSUE-
TUDINARIO.

PROPOSITIO XIII.

Arrestum ex Jure Provinciali (71.) Consuetudinario est, quod usus (72.) in terris Saxonis probavit. Cujus potissimum hic est effectus, ut tribuat in rebus (73.) & bonis (74.) debitoris arrestanti Jus reale, (75.) statim ab impetrationis tempore. (76.)

(71.) Quod nomine Jus Saxonicum nuncupari solere in aprico est. Quod tamen generaliter intelligendum erit, ita ut & Provinciale in specie sic dictum, vulgò Landrecht / & Municipale vulgò Stadtrecht / item Weichbildt comprehendat; quod utrumq; generali vocabulo, Willkür appellatur; Coler, de P. E. part. 1. cap. 3. n. 1. & seq. 2. Inde & arrestum Saxonicum dici palàm est.

(72.) Nam & de jure Saxonico scripto arrestum regulariter prohibitum esse statuitur *per text. in art. 24. l. 2. Landrecht.* Man soll keinen Mann aus seinen Gewehren weisen / von Gerichts halben / man breche sie ihm dann mit rechter Klage / da er selbst gegenwertig sey / oder man lade ihn zuvor / von Gerichts halben / zu seinen rechten Tagdingen. *Ibid. Gloss.* Et concordat Weichbildt art. 29. cum Gl. *ibid. junctò art. 83. l. 3. Landrecht Coler. de P. E. part. 1. cap. 2. num. 103.* Prout quoque raram ejus aut perfunctoriam saltem reperiimus fieri mentionem; Weichbildt art. 66. de Romipetis vel alibi ex causa negotiationis peregrinantibus non impediendis; *ibi*: Den mag niemands kummern noch

noch hindern vmb Schuldt willen. *Gloß. Landrecht lib. 1. art. 22.* quod arrestū fieri non debeat pro debito super funere, ne sepe-
liatur; *S. Der Erb soll sich vor dem dreyßigsten; ibi: Der Rich-
ter mag auch daraus nicht pfenden / noch das Erb besesen / do die
Gräbnis mit gehindert wird. Et Landrecht lib. 3. art. 13. ibi: Er
mag ihn wol bestimern zu Rechte. Concordat Weichbild art. 60.
& utrobiz, Gloß SS die dritte Durstigkeit. Qui tamen duo tex-
tus cum utraq; Gl. loquuntur de detentione personali alicujus
criminosi, accusati criminaliter; Coler. de P. E. d. cap. 2. n. 195.*
Ucita certum sit, arrestum de consuetudine Saxonum manasse
atque receptum fuisse: Quā hodiē arrestum regulariter & in-
distinctē ad instigriam creditoris aduersus bona resq; debito-
ris, & debitorem ipsum conceditur; *Coler. de P. E. part. 3. c. 11.*
num. 37. & part. 2. cap. 3. num. 463. Tract. J. C. Anonym. de arrest.
cap. 3. pag. 22. § de consuetudine tamen Saxonum. Cui opinioni
expressē suffragari videmus Serenissimum Electorem Saxoniz
JOHANN GEORG. in *ordinae. judiciaria d. cap. 51. Vom Arrest
vnd Kummer. in pr. pag. 151. vers. Was dann den andern Effect; ibi:*
ist es durch einen lang hergebrachten Gerichtsbrauch vnd Gewon-
heit also eingeführet.

(73.) In debitoribus enim obtinet effectus arresti com-
munis; nisi quod procedendi modus quadantenus peculiaris
sit, & stylo judiciorum Saxon. conformis: quem notat Autor
des Hoffgerichtes *Process part. 2. Des Verichts / welcher gestalt /*
*etc. tit. Vom Arrest der Personen / his verbis: Wann ein Arrest
auff eine Person geschlagen / vñnd der Arrestirte darumb anhalten
thete / daß der Kläger seine Klage verfolgete / so soll Kläger dassel-
bige zu thun schuldig seyn / vñnd disfalls vom Wunde in die Feder
verfereet werden. Do aber der Arrestirte solches nicht begehren
thete / soll der Arrestant demnach seinen Kummer in dem andern
Gerichte / vñnd wo das nicht gehalten / innerhalb vierzechen Tagen
gebührlchen verfolgen. Wo dieses in einem oder andern Fall
nicht geschehen / soll der Arrest erloschen / vñnd für vñnkrafftig gehal-
ten werden.*

(74.) Allodialibus videl. non verò Feudalibus; cum
vafallo non liceat feudum totum vel partem aliquam quocun-
que modo distrahere seu alienare; 2. F. 55. de probib. feud. alien.
in pr. circ. med. idq; nec per viam executionis; quod commu-
niter teneri dicit Coler. de P. E. part. 2. c. 3. n. 285. & hanc ad rem
magnum Dd. cum plura allegat Hartm. Pistor. decis. 15. n. 11. vid.
Köppen l. 1. decis. 39. à n. 5. cujus speciem arrestationem esse dixi-
mus supra propose. 3. n. 11. In fructibus tamen ex feudis percep-
tis arrestum omninò locum habere potest; arg. text. in 2. F.
45. an agnat. vel fil. defunct. ibi: sed in fructibus; si quos reliquit.
Et propter text. in Const. 25. D. AUGUSTI Novell. suarum part. 2.
§. So viel dann die Abmündung des Lehnguts belanget / ic. ac specia-
tim in materia nostra Sereniss. Elector SAXON. JOHAN. GEORG.
in ordinat. judic. cap. 48. Von dem dinglichen Recht / ic. pag. 145.
§. Wie vnd welcher gestalt; ibi: Diß aber hierbey sonderlich in
acht zu nehmen / daß sich die Arresta / wann sie gleich von dem Lehns-
herren verstatet / doch wider ihren Willen nicht auff den Eigen-
thumb / sondern allein auff die Früchte erstrecken können. Es wolte
dann der Lehnherr dem Arrestanten hierinnen gütwillig gratificiren.
Et d. cap. 51. pag. 152. §. Sonderlich aber wann auff Lehngüter / ic.
Et hoc, etiam si bona allodialia antea excussa non fuerint;
quod fructus ex feudis perceptis sint allodiales: In rebus au-
tem allodialibus non minùs in unam, quàm in aliam fieri pos-
se censemur executionem. Porro arrestum generaliter ad
omnia bona impetratum trahitur ad futura quoq; bona; cum
sub generali hypotheca omnia omninò, etiam bona futu-
ra, contineantur; per text. in l. fin. 9. si quis & ibi Gotthofr.
in not. lit. (nobis) M. C. que res pignor. oblig. pos. l. fin. 21.
Titius pr. ff. qui por. in pign. vel hypothec. hab. qualis per ejus-
modi arrestum generale inducitur. Quod etiam expressè
probat Serenissimus Elector JOHAN. GEORG. d. cap. 48.
in fin. pr. pag. 145. ibi: Vnd wann er in genere vnd indefini-
tè vff alle des Schuldners Güter (Arrest) angesetzt / auch die bo-
na futura, die der Debitor hernach quocunq; modo erlangen
möchte / afficiren. Et d. cap. 51. §. Wann aber in vnserer Can-
zeley. pag. 551. ibi: Wie auch vff bona futura, vñnd was der
Schuldner noch acquiriren vñnd erlangen möchte. Quod ge-
nerale

nerale tamen arrestum ad illa bona, quæ quidem sub tutelari, incorporatæ, at non hereditariâ sita sunt jurisdictione, non extenditur; ne jurisdictionum fiat confusio; *argum. l. 15. ff. per errorem ff. de Jurisdic. l. 5. si qui extra aliena ff. de Jud. vi. de Berlch. d. part. 1. conclus. 74. num. 55.* Quar. An si quis portionem debitoris sui intra terminum legitimum in hereditate jacente arrestaverit, & postea heredes dividerint hereditatem, debitoriq; bona in alio territorio sita in divisione, obrigerint, divisio ista non præjudicet, quò minùs & reliquorum coheredum portionem ratione arresti persequi possit. Et nihil præjudicare putamus *per l. 26. pacto successorum C. de pact. Tractat. 7C. Anonym. de arrest. cap. 7. pag. 78. num. 6.*

(75.) Ein dinglich Recht oder Gerechtigkeit. D. AUGUSTUS *part. 1. Novell. suarum Constit. 28. §.* Ferner sollen nach denen; *ibi:* Denen wir auch hiemit eine dingliche Gerechtigkeit / der Prioritet halben / geben vnd gestatten. Et Sereniss. ELECT. *d. cap. 28. rubr.* Von dem dinglichen Recht / so man durch Arrest erlanget. & à princ. *ibi:* Dienweil in vnserer Landes Constitution dem Arrest / vermöge eingeführten Gebrauchs / ein Jus reale gegeben. Quod non ab simile esse arbitrantur pignori Prætorio vel tacitæ hypothecæ; *Schurff. conf. 15. num. 13. & conf. 27. num. 1. cap. 4. cent. 3. Wesenbec. in 7. de privil. cred. num. 9. Coler. de P. E. part. 1. cap. 2. n. 189. & part. 3. cap. 11. num. 39. Tract. 7C. Anonym. de arrest. d. cap. 7. pag. 71. num. 3.* Cujus ratione arrestator præfertur omnibus aliis creditoribus; personalibus, hypothecam posteriorem habentibus, aut etiam arrestum posterioris consecutis; *Coler. 1. decis. 137. num. 8.* Ac quamvis nonnulli, ordinem literæ *d. Constit. Elect. 28.* sequentes, existiment, hypothecarios, etiamsi tempore posteriores essent, nihilominus arrestantibus præferendos esse; tamen hanc consuetudinem ita notoriam esse *dicat Colerus,* ut allegationibus non indulgeat; *d. cap. 2. num. 191.* & contrarium tam in supremo appellationum judicio, quàm in Scabinatu, se adestore, in iudicando observatum fuisse testatur *Moller. 1. Semestr. 26. num. 4.* Atque hanc sententiam multis præjudiciis confirmatam usûque receptam esse ipse fatetur *Rauchbar. gg. in-*

fig. 4. n. 4. & novissimè conficitur Sereniss. ELECTOR d. e.
84. in princ. ibi: Und (werden) deswegen die Arrestanten von
der Zeit an / da sie solch ihr Jus bekommen / allen andern Gleubi-
gern / die erst nach ihnen stillschweigende / oder ausdrückliche Ver-
spendung oder Hülfen erlangen / mit der Bezahlung vorgezogen.
Ubi commodè Q. an si arrestanti posteriori debitor prius sol-
vit, isq; pecuniam bonâ fide consumit, prior arrestans à poste-
riore pecuniam solutam revocare possit? Quod putamus per
text. elegantem in l. fin. 2. 2. scimus. §. 6. fin. verò heredes. C. de ju-
re delib. ubi dicitur, quod liceat aliis creditoribus, qui ex ante-
rioribus veniunt hypothecis, adversus eos venire, & à poste-
rioribus creditoribus secundum leges eos abstrahere, vel per
hypothecariam actionem vel per conditionem ex lege. Et
qui prior tempore, potior est jure; nec considerandum venit,
uter possideat, nec ne; arg. l. 12. creditor S. fin. 10. si prior; ibi:
licet posteriori res tradatur, adhuc potiori esse priorem, & ibi
Gorhofred. in nor. lit. (nobis) D. ff. qui potior. in pign. hab. Köp-
pen. part. 1. decis. 62. Et vigore hujus quoq; effectus arrestum
ex una causa, mutui nempe, impetratum, ad aliam etiam, pu-
tà ex emtione, extendi posse putamus, ita ut creditor bona
arrestata ex illa retinere posse arbitramur; cum non tantum
ob pignus traditum, sed etiam ob hypothecam non traditam,
res à creditore ob aliam chirographariam pecuniam retineri
possit, si scilicet illa rem à debitore per hypothecariam avo-
cat, & postea eandem pro alio credito chirographario retinet;
text. in l. un. C. etiam ob chirograph. pecun. pign. retin. poss. Ne-
gusant. de pignor. part. 1. membr. 3. part. 5. princip. num. 48. Ad-
dedò autem hypothecæ vis rei inhaeret affixa & quasi adgluti-
nata, ut si ad tertium possessorem res perveniat, creditor con-
tra eum actionem hypothecariam habeat; arg. l. 14. distractas
à debitore C. de pignor. præcedente tamen excussione princi-
palis debitoris; text. in Auth. hoc si debitor. C. de pignor. No-
vell. 4. cap. 2. & inde desunt à Auth. sed hodiè C. de O. & A. Coler.
de P. E. part. 3. cap. 11. num. 39. Tractat. JC. Anonym. de arrest.
d. cap. 7. num. 3. Quæ ad heredes quoque transit; Coler. de P. E.
part. 1. cap. 2. num. 203. Tractat. JC. Anonym. d. cap. 7. pag. 78.
num. 5. etiam cessionarios; Berlich. part. 1. conclus. 74. num.

150. Quibus quomodo Jus arresti cedi debeat, sancitum est à Serenissimo ELECTORE in ordinat. judic. d. cap. 51. pag. 159. §. fin. Diessell auch aus dem. Certum tamen est bona arrestata ab arrestato alienari posse; cum arrestum bona non efficiat litigiosa, adeoq; inalienabilia; argum. l. 1 ff. & C. de litig. Coler. de P. E. part. 2. cap. 3. num. 463. Tract. JC. Anonym. de arrest. d. c. 7. p. 72. vers. alienari autem.

(76.) d. Constit. Elect. 28 §. Sernee sub fin. ibi: Von der Stunde anzufangen, da der erste Kummer geschehen. Et Sereniss. ELECT. d. cap. 48. ordinat. judic. in pr. circa med. ibi: Und gehet solch der Arrestanten Rechte von dem Tage und Stunde an / da sie erstlich den Kummer schriftlich angelegt. Coler. de P. E. part. 2. cap. 3. num. 412. modò (ad effectum consequendum) arrestu per singulas quaterdenas legitime tribus prosecutu (verbo enim sequor, hic in passiva utor significatione cum Ulpiano nostro in penult. 19. cum quadam puella. pr. ibi: an prioris judicis sententia exequi possit) fuerit vicibus; Coler. de P. E. part. 3. cap. 11. n. 35. & part. 2. cap. 3. n. 411.

PROPOSITIO XIV.

Ad quem effectum impetrandum requiritur, (77.) ut arrestum ab eo, quò impetratum est, tempore, in duobus Juridicis quatuordecim dierum terminis renovetur, (78.) adeoq; junctâ petitione tribus prosequatur vicibus: & in tertio quidem termino unâ judici libellus (79.) exhibeatur, (80.) cum expressa debiti specificatione; (81.) simulque in eodẽ citatio adversus debitorẽ rogetur, (82.) Dùmòdò arrestator ante hæc ostenderit (83.) & de debito suo per instrumenta vel alia documenta fide digna, & quod debitor gravi
viori

viori ære alieno obstrictus sit suisq; dilaba-
tur bonis, (84.) Quò ita factò iudex arrestum
decernit & concedit. (85.)

(77.) Tanquam pro substantiali seu essentiali forma; quam
quoque; pro ejus natura & proprietate, quæ indivisibilis est &
inseparabilis; arg. l. 13. si re. §. 4. consequens ibi: non aliter au-
diatur, quàm si observaverit constitutum tempus. ff. de excus. tut.
l. 8. cum bi. §. 17. si Prætor; ibi: sed & si non de omnib. & c. ff. de
transact. strictè & ad unguem quasi observandam præcipiunt;
D. AUGUST. part. 1. Novell. suarum const. 29. sub fin. pr. vers.
Und wo die Form/xc. Et Sereniſ. ELECT. d. cap. 51. ordin. ju-
dic. §. Wie aber nun ein angelegter Arrest. pag. 157. vers. Wann
auch diesen nicht strictè nachgegangen wird/ xc. aded ut eà non
servatà arrestum sit nullum & non admittendum. Nec sufficit
eam servasse per æquipollens Berlich. d. part. 1. conclus. 74. num.
129. vers. quod prætereà, & decis. 105. Sed quid si ob solennita-
tes has amissas arrestum invalidum & nullum judicatum sit,
an nihilominùs reus ad libellum respondere & litem conte-
stari tenetur? Et dicimus; quod sic; cum etiam ab initio, non
factò arrestò libellus offerri potuisset. Moller. 4. Semestr. 12.
modò debitor sub iudice illo vel ratione domicilij vel ratione
contractus forum sortiatur, nec solùm bona possideat; poss.
Zanger. tract. de except. part. 2. cap. 1. num. 269. ibi: planè si ar-
restum per sententiam relaxatur, Berlich. d. part. 1. conclus. 74.
num. 139.

(78.) In qua renovatione dies termini in terminum com-
putatur; veluti, si hodiè die 1. Maji, qui est dies Saturni ar-
restum sit petitum & impetratum, præcisè renovatio arresti in
altero die Saturni, qui desinit 15. Majum, fieri debet; per text.
in d. Constit. 29. in pr. ibi: Von vierzeben Tagen zu vierzeben Ta-
gen. Et Sereniſ. ELECT. d. c. 51. ordinat. jud. §. Wie aber nu.
pag. 157. ibi: Von 14. Tagen zu 14. Tagen Berlich. d. conclus. 74.
à n. 121. unde sequitur, quòd non solùm, si ulteriori die factò sit
renovatio; sed etiam citeriori, renovatio ista non valeat, &
arrestu nullu sit; quorù posterius (cum dubitatu fuerit) etiam
Electo Saxon. CHRISTIAN. II. felicissima recordationis publico
quo-

quodam confirmavit edicto, quod verbotenus ponit *Berlich. d. conclus. 74. n. 129.* & secundum ejus tenorem, tam à Facultate Juridica Lipsiensi, quam Witebergensi pronunciatum fuisse; *testari Reinh. Rosam in addit. ad Moll. ad Consit. Sax. d. Const. 29. n. 6. sub fin. vers. quicquid sit & seqq. scribit.*

(79) Qui exinde arrestatorius vocatur, vulgò dicitur *Rümerflage*. Nam ab initio sufficit oretentis Judicè conveniri, aut saltem ipsi exhiberi editionem exemplarem; *Coler. de P. E. par. 3. c. 11. n. 80. Tract. J. C. Anonym. de arrest. c. 8. pag. 85. §. non requiritur.*

(80) Quem si creditor, arrestum petens, vel primò vel secundo termino simul judici offerat, ulteriori nò opus esse autemant renovatione; *ad quod facere videtur in sensu d. Const. 29. §. Begebe es sich auch &c.* Quò ipso tamè casu, is, qui prævenit libellò, alteri priori arrestanti, & intra præscriptum tempus libellum offerenti, non præfertur; *modò d. s. Begebe es sich auch. Tract. J. C. Anonym. de arrest. c. 8. pag. 83. vers. similiter.*

(81) Quà nempe rationem illud probandi commonstret. Ultra quam postea arresti effectus se nò extendit, licet plus deheri appareat; & ita pronunciasse Lipsienses testatur *Tr. J. C. Anonymi de arrest. c. 7. pag. 8. vers. deniq.* effectus arresti, ubi ponitur quoq; sententia. Nisi ante prælitam guarandam (ad quam usq; libellus de *Jure Saxon. mutari potest; text. in art. 14. in fin. l. 3. Landr. Fach. diff. 42. Reinh. part. 4. diff. 17. Kotschis in Process. Jur. par. 1. art. 13. n. 5.*) libellus mutatus sit & major summa expressa; *d. Tract. c. 7. pag. 81. §. Nisi ante prælitam guarandam.*

(82) Ad opponendum suas exceptiones, quibus se salvare posse putat. Ac licet nonnunquam in libello arrestatorio petitio citationis rei omitti soleat, & tamen arrestum validum pronuciari; cum regulariter Judex terminum ad agendum præscribere non possit; *l. un. C. ut nemo invit. ager. vel acuf. cog. Landr. l. 3. art. 62.* tutius tamen est adjungi simul petitionem illam, cum litera *dist. Constit. 29.* omninò istud requirat, utentis copulis *Auch & Vnd d. Const. in pr. ibi: Dabey er dan auch Citation vnd Ladunge. & seq. §. Begebe es sich auch; ibi: obergibt vnd Citation ausbringt.* Et *Serenis. Elect. d. c. 51. Ordinat. jud. s. Wie aber nun. pag. 157. ibi: Auch hiebey vmb Citation vñ Ladung.* Et copulæ natura est conjungere; *per l. 36. Titul. s. 2. nihil dist. ff. de Leg. 1. l. 142. tripl. ci. ff. de V. S. s. 3. si plures Inst. de hered. instit. Everh. in loc. argum. leg. al.*

ab ordine n. 4. in fin. & conjuncta uno eodemq; tempore requirere; Br. in l. si legatarius §. fin. ff. de Leg. 3. Tract. JC. Anonym. de arrest. c. 8. pag. 97. §. solet nonnunquam.

(83) Quod à D. Augusto in rescripto Torgaviensi de anno 1583. tit. vom Arrest, wie derselbige zu gestatten/singulariter propter abusum arrestorum constitutum est; quib. sæpius etiam opulenti in perfidiam & suspicionem ducuntur: idq; repetit Serenis. Elector JOHAN. GEORG. in d. c. 51. in pr. pag. 152. vers. Die weit aber gleichwol; ibi: So wollen wir / daß hierinne/dem anno 1583. publicirten Aus-schreiben nach kein Arrest gestattet werden solle/es sey dann re.

(84) Ob quod scilicet cuilibet liberam est arrestum imponere bonis debitoris sui, ut ait Serenis. Elect. d. c. 51. in pr. pag. 151. vers. Was dann den andern effect; ibi: Daß einẽ andern re. Sed an de Jure etiam necessariũ est, ut arrestaturus primum omnium debitorem requirat, id est, darumb freundlichen er suche; eiq; denunciaret, ut solvat, aut se eum coram Judice esse conventurum? Non putamus; cum quis statim, veniente solutionis die, reum non solventẽ coram Judice convenire possit; §. appellamus ibiq; Fab. & Angel. Inst. de act. Dies namq; interpellat pro homine; text. in l. 12. in ignam. C. de contrab. & committend. stipul. Decius in l. vinum. n. 9. ff. de reb. cred. & ibi Alex. n. 3. Urbanus tamen est, ut requiratur & admoneatur, antequam quis agat; Gl. & Dd. in l. debitores. C. de pign. & hypothec. Jaf. in §. si itaq; discretis n. 41. & ibid. Zaf. circ. fin. Imò admonitio ista, si judex de ea certior fiat, tanti effectus est, ut non solum judicem favorabilem faciat, dum iste audit, non temerẽ se, sed necessitate quadam molestari; Deth. Horst. tract. de jud. c. 8. quem habere multum est; P. Anorm. in c. consuluit. extr. de offic. & potest. jud. deleg. Sed etiam ab expensarum solutione actorem liberet: alioquin enim, si reus exciperet: Cur me non requisivisti, antequam ageres, solvissem lubens: actor in expensas condemnatur; Jaf. in d. §. sic itaq; discretis n. 14. Inst. de act. Tractat. JC. Anonym. de arrest. c. 8. pag. 96. §. auff vielfeltiges freundliches Er-suchen.

(85) Quæ tamen concessio, ne dolus interveniat, actis publicis insinuari & arrestanti scheda recognitionis, ut loquuntur, cum mentione anni, & mensis & horæ arresti concessi ab actuario portigi debet; Coler. de P. E. part. 1. c. 2. 207. Tract. JC. Anonym. de arrest. pag. 86. vers. Judex facta qualiquali fide: clandestinis arre-

410.

arrestis omnibus prohibitis; D. Augustus *part. 1. Novell. suarum d. Constit. 29. §. fin.* Wir verbieten auch hiermit alle heimliche Nummer / vnd wollen, daß dieselbige in den Gerichten unsere Lande nicht ferner verstatet werden; vnd de solches gleich beschehe / so sollen sie doch an sich selbst nichtig vnd vnkräftig seyn. Et hæc etiam de arresto Saxonico; sequitur

ARRESTUM EX JURE SINGULARI

PROPOSITIO XV.

Arrestum ex Jure singulari est, quod ex privilegio (86) certę universitati vel personę (87) (88) conceditur.

(86) Cujus aliis tanta est efficacia, ut etiam pacto prævaleat; *Bl. in l. 3. C. de bon. que lib. juncti illis, que tradit Jas. in l. non est impossibile. ff. de pact. ac consuetudinis vim obtinere dicatur; per text. in l. 3. hoc jure. §. 4. aque ductus. ff. de ag. cottid. & a stir. & Dd. in l. creditori. C. de pact. Ex quo utroq; arrestū procedere ex disputatione nostra satis manifestum est; Vid. Coler. de P. & part. 1. c. 4. §. n. 9.*

(87) Quale illud est, quod ab Imperatore communitatibus aut civitatibus concedi solitum est, ut liceat eis in casu morę res debitorū suorum, etiam forensium, in illa civitate communitate vè repertas & deprehensas sistere vel impedire; prout tale privilegium Parisiis & in Monte Pessulano haberi *testatur Rebuffus, quem citat. Coler. d. c. 4. n. 9.*

(88) Cujus generis est, quando creditor aliquis privatus à Principe ad Magistratum inferiorem, judicem suum immediatum, paratę executionis, isthoc in loco aliis non receptę, mandatū impetrat; *Coler. d. c. 4. n. 13.* Et ita absoluto arresto necessario seu judiciali, ejusq; tribus generibus, tandem progredimur ad

ARRESTUM VOLUNTARIUM SEU CONVENTIONALE.

PROPOSITIO XVI.

Arrestum conventionale describimus, quod ex partium conventionione (89) conceditur. (90)

(89) Quis debitor se in casu morę solutionis ad arrestum obligat; quod omninò facere potest; *secundum ea que dicta sunt*

§. Pro-

3. Propositi. 3. n. 1. in fin. Et nihil tam congruum est fidei humane, quam ea, quæ inter eos placuerunt servare; *text. in l. 1. pr. ff. de pact.* Quodq; probat D. Augustus *part. 2. suar. Nov. Constit. 21. d. pr.* Ingeachtet aller Disputation, so wird solches pactum, vorbeständig und krefftig geachtet Accipi tamen hic debet conventionis vocabulum in definitione positum generaliter de quibuscunq; contractibus & obligationibus sive dandi sive faciendis; *arg. l. 2. stipulationum quedam pr. ff. de V. O. Coler. de P. E. part. 1. c. 5. n. 2.*

(90) Mediante nimirum iudice, qui omnino requiri debet, cum non valeat pactum, quod creditor propria auctoritate possit capere & abducere debitorem, si in termino non solverit; *Cyn & Alex. in l. alia §. eleganter. ff. sol. matr. Brun. de cess. bon. quæst. 20. Et text. expressus in d. Constit. 21. pr. ibi.* Jedoch also, daß dem Gläubiger das anhalten oder gehorsam legen / nicht vor sich allein gestattet / es were sonst ein privatus carcer: Sondern daß der Gläubiger vormittels des Richters oder der Obrigkeit Hülffe vff die vorgehende Voreinigung / die execution suchen soll. Nisi debitor sit fugitivus; tunc enim eum creditor propria potest capere auctoritate, & iudicio, sub quo deprehensus fuit, tradere; *ut est text. in d. Constit. 21. §. seq.* Aber wann der Schuldner auff stüchtigen Füßen ist etc. Concludat hæc quaestio: An contractus ab arrestato cum arrestante, durante adhuc arrestu initus valeat? Ita censemus; cum hoc sanè casu creditor nihil injusti fecerit; & arrestatus sibi ipse metum, si quis est, intulerit: Ideoq; etiam non de alio, sed de seipso queri debet; *arg. l. 21. si mulier in fin. pr. ff. quod met. caus. nisi debiti modus excedatur; arg. l. fin. 23. non est verisimile. §. 3. si quis. ff. d. l. quod met. caus. vid. Peck. de J. S. c. 29. per tot.*

SOLI DEO GLORIA!

Ut fieri solet, propter festinationem vitæ quædam typographica irreperunt; quæ æquus Lector boni consulat: Et in duobus quidem prioribus quaternionibus notari possunt hæc, sed præcipua tantum: veluti

in n. 5. lin. 4. legitur hujus pro horum. n. 18. lin. 5. omissa sunt verba: ex operis suis. Sic enim scribi debuerat: sati faciat ex operis suis. n. 29. lin. 7. legitur arrestare pro arrestari. Occurret etiam aliquoties, sed pro seu.

Cætera autem, & si quæ in subsequentiis fuerint, alia, benevolus Lector pro dexteritate sua ipse corriget, cum Respondenti posteriora iterum perlegendi tempus nullum datum fuerit.

153989

ULB Halle 3
003 260 577

R

VD 17

Equi
pbila
cessis phi
latente di
cuntur car
te in quibz
con tinenz
tur in can
ta cones.

Si
dini
na cones.
in comos
suas. sim
legem isti
cremar.
sed ille in
cullis co.
mo bec fi
unt post
publica.
conem bo
noze in ex
illum in
atur. ut. C.
ze malefi.
nullus. ac.

On
lice.
at. ppter
segetes.
numquid
ergo hic
rephendi
tur astro
domianu

arus ignarus id eo tribidus e diuinus.
Quo de ut miru si que admodu ille corpis
humam vel purbata uel mortificata tem
perie seu bonas seu malas futuras puidet
ualitudines. sic demoes in aeris affectoe
sibi notas nobis ignotas puidet futuraf
teperitates. Aliqn hoim etiā dispo si coes
no soluro ee platas veruz etiā cogitacoe
ceptas. cu higna qdam ex aio expmū
tur in corpore tota facilitate pducūt. at qz
hinc etiā multa summa inuictane. aliis vi
delic; mira q ista disposita nō nouerunt.
fallunt etiā h dicitur alle dicitur munda volū
tate q hoim ei roze terantur. q; ne apud
cultores suos podus au choritatis amit
tant. id agūt vt inter pūbz suis signoz
qz suoz. die choribz culpa tribuat qn ipi
mali decepti fuerint vel mentī. Nōmūq;
vero ipsi maligni spūs et illusozes hoim
at qz inuafiores salutis coz. solet pdice
re defectū culture sue et ydoloꝝ ruīnam
quatinus p seij videatur qd in singlis re
gms ā locis vtarus et qd aduersi sue fa
ctom dtingere possit. qd etiā illi q gēhū
hstorias legūt nō ignozat. Quod ergo
mira si iam imminēte tēploꝝ. q simulacro
rup euerfioe quā p bꝝ dei sumitāto an

illa plire facit. Vnde
et nouissima annūciare in
estis. Cultores vero ydolo
muone sepandi sūt. Vna
ad coritibios. si qz frat fo
rus aut ydolis fūies cu et
bū sumere. **¶** Hinc et in d
riū uimozis legūt.

¶ Quis ariolos arusp
res obfuaugrit ā pbi
vsius fuerit amathema sit. **¶**
ritano oratio. ca. xxxijij. **¶**

¶ Si diuina coes expe
um subsecūtur. uel in domo
di hoies introducunt ex qz
magica ā expiādi cū sub re
iaceat scdm gradus peniti
¶ Itē ex oculi. marām ipe.

¶ On liceat
xpīams tenē traditō
fuare uel colere elemēta ā
curfus. ā mane signoz. fall
faciēda. uel ppter segetes
cādas uel dūg.

*Processus Epistolae
Hujus & Relectio*

Farbkarte #13

B.I.G.

DISPUTATIO
DE
JURE ARRESTI,

QUAM

In hac Legum nutrice Salana,

EX

Jussu & decreto Nobil. mi Jctorum Ordinis,

SUB PRÆSIDIO

Viri Ampl. mi ac Consult. mi

DN. D. JOHANNIS SUEVII,
Antecessoris publici, Dicafterii Provincialis, Facul-
tatis Juridicæ ac Scabinatus Assessoris Primarii, & p. t.
Rectoris Magnifici;

*Præceptoris ac Promotoris sui quavis animi promptitudine
devotè & æternùm colendi;*

publicitùs

in Auditorio Jctorum

PRO

*Summo Utriusq. Juris gradu consequendo,
placidæ disquisitioni exponet*

JACOBUS MONACHUS,
Buttelstadiò-Thuringus,

Ad diem 1. Maii hori consuetis pomeridiani.

Just. Lipf. Lib. 1. disc. 15. man. ad Stoic.

*Satis triumphat veritas, si apud paucos bonosq. accepta:
nec in dolens ejus est placere multis.*

J E N Æ

TYPIS STEINMANNIANIS,

ANNO clō 1ō c xxx,

389.

22

